ІРИНА АКІМОВА

IRYNA AKIMOVA

UAFRA

ІРИНА АКІМОВА
АРТ ПРОЕКТИ

IRYNA AKIMOVA
ART PROJECTS

2020

CATALOGUE OF ART PROJECTS BY IRYNA AKIMOVA – 2020
КАТАЛОГ АРТ-ПРОЕКТІВ ІРИНИ АКІМОВОЇ – 2020
– Київ, STARTER, УАФРА, 2020. – 172 стр, іл.
ISBN 978-617-502-126-2

Автор – Акімова Ірина
Вступні статті – Акімова Ірина, Олег Пінчук, Олег Сідор-Гібелінда
Переклад – Акімова Ірина
Обкладинка – картина Ірини Акімової ПРОДАВЕЦЬ МАСОК
Дизайн-верстка – Ірина Акімова, Анастасія Гончаренко
Координатор – Мирослава Якимчук
Коректор та випускаючий редактор – Ірина Акімова
Видавець – УАФРА

Author – Iryna Akimova
Introductory articles – Iryna Akimova, Oleg Pinchuk, Oleg Sydor-Gibelinda
Translation – Iryna Akimova
On the cover – the picture SELLER OF THE MASKS by Iryna Akimova
Design and layout – Iryna Akimova and Anastasia Goncharenko
Coordinator – Myroslava Yakymchuk
Corrector and editor – Iryna Akimova
Publisher – UAFRA

©І.Акімова, 2020
©УАФРА, 2020

ЗМІСТ | CONTENT

2016

Я МАЛЮЮ НЕБО | I PAINT THE SKY.....11

2017

НЕВИГАДАНІ НАРИСИ | NONFICTION STORIES.....33

МОЛИТВА | THE PRAYER.....57

2018

ВІДДЗЕРКАЛЕННЯ | REFLECTION.....69

ПАРКАН | THE FENCE.....85

РИТМИ ЕПОХ | RHYTHMS OF THE EPOCHS.....89

АНІМА | ANIMA.....93

ТЕОРІЯ РОЗБИТИХ ВІКОН | THE THEORY OF BROKEN WINDOWS.....95

2019

ПРОСТО ЛІТО | JUST SUMMER.....108

СОН В ЛІТНЮ НІЧ | A DREAM IN A SUMMER NIGHT.....117

ПОРЯДОК ДЕННИЙ | AGENDA.....126

МОЖНА НЕ МОЖНА | POSSIBLE NOT POSSIBLE.....130

ГРЕЦЬКА КОЛИСКА | GREEK CRADLE.....133

ЖІНКИ В МИСТЕЦТВІ | WOMEN'S IN ART.....137

2020

ПОГЛЯД КРІЗЬ ЛАШТУНКИ | A LOOK THROUGH THE BACKSTAGE.....141

МУЗИКА | MUSIC.....149

Ірина Акімова

Iryna Akimova

ВСТУПНЕ СЛОВО

Д. Дідро стверджував, що мистецтво полягає в тому, щоб знайти незвичайне у звичайному і звичайне в незвичайному. До його слів можна додати, що сам процес пошуку є дивним і захоплюючим. Раз спробувавши його, вже неможливо відмовитися, як від хорошого вина.

Кожен художник шукає свою особливу тему, свій особливий стиль. Я теж в пошуку. І на цьому творчому шляху я намагаюся вкласти у свої роботи частинку своєї життєвої філософії. Це принцип конструктивного компромісу і толерантності до іншої думки (проєкти МАДОННА, ВІДДЗЕРКАЛЕННЯ), співпереживання чужого болю (проєкти П'ЯНИЦЯ, ВІКНА), аналіз суперечностей нашого внутрішнього світу (проєкт МАСКИ), індивідуальність вираження і сприйняття базових людських емоцій (проєкт МУЗИКА).

Мені подобається поєднувати візуальне мистецтво з поезією. Вони проникають і доповнюють один одного. Тому в проєктах часто живопис, інсталяції, перформанс постають перед глядачем разом з моїми віршами. Глядач бачить і одночасно чує моє звернення до нього. У недавньому проєкті МУЗИКА живопис народжувалася з музики, прагнучи передати лінією і кольором гармонію музичних історій.

Кожен проєкт - це нова частинка мого внутрішнього Я, маленький крок у вічному пошуку незвичайного у звичайному

До каталогу увійшли окремі роботи і проекти за п'ятирічний період - з 2016 по 2020 рр.

INTRODUCTION

D. Diderot argued that art constitutes finding the extraordinary in the ordinary and the ordinary in the extraordinary. I can add to his words that the search process itself is amazing and exciting. Once you have tasted it, it is no longer possible to part with it like with a good wine.

Each artist is looking for his own special theme, his own special style. I'm also on the lookout. And on this creative path, I try to put a piece of my life philosophy into my works. This is the principle of constructive compromise and tolerance to a different opinion (projects MADONNA, REFLECTION), empathy for someone else's pain (projects DRUNK, WINDOWS), analysis of the contradictions of our inner world (project MASKS), individuality of expression and perception of basic human emotions (project MUSIC).

I like to combine visual arts with poetry. They penetrate and complement each other. Therefore, my projects, paintings, installations, performances are often presented to the viewer along with my poems. The viewer sees and at the same time hears my appeal to him. In the recent MUSIC project, painting is born out of music, striving to convey the harmony of musical stories in line and color.

Each project is a new part of my inner Self, a small step in the eternal search for the unusual in the ordinary ...

The catalog includes individual works and projects for a five-year period - from 2016 to 2020.

OLEG PINCHUK

Peoples artist of Ukraine

ОЛЕГ ПІНЧУК

Народний художник України

ВСТУПНЕ СЛОВО

Ірина Акімова увірвалася в мистецтво несподівано і сміливо, не звертаючи уваги на скептицизм і здивування багатьох, хто знав її, перш за все, як відмінного економіста і досвідченого політика. Аналітичний розум і харизма в єдності з тонким почуттям прекрасного дали поштовх її творчості. Талант і наполеглива робота над собою дозволили за короткий час пройти шлях до автора, чиї твори заслужено привернули увагу і з'явилися в приватних і музейних колекціях в Україні та за кордоном. За плечима в Ірини персональні музейні та колективні виставки в Україні та за її межами. Успішна участь в престижному аукціоні сучасного мистецтва Філліпс в Лондоні, де двічі були придбані її роботи, стало одним з показників зростаючого професіоналізму. Цікаві теми, оригінальний погляд на світ, невтомний пошук власного почерку – все це викликає повагу і симпатію.Динамічно і яскраво розвивається і кураторська діяльність Ірини. Свій великий організаторський досвід вона успішно конвертувала у створення і просування цікавих арт-проєктів.

Всього три роки тому вона створила громадську організацію, яка підтримує жінок художниць (УАФРА). Але вже представлено кілька серйозних кураторських проєктів, один з яких – Фестиваль сучасного жіночого мистецтва – стає традиційною щорічним майданчиком для діалогу сучасного мистецтва з глядачем. За три роки, Артфест об'єднав навколо себе понад 150 художниць. Це заслужений успіх.

Фарби та образи в її картинах розвиваються так само динамічно, як і сама художниця. Філософські мотиви породжують різні інтерпретації та суперечки. Так і повинно бути, адже в цьому і є глибинний сенс мистецтва ...

INTRODUCTION

Iryna Akimova burst into art unexpectedly and boldly, not paying attention to the skepticism and surprise of many who knew her, above all, as an excellent economist and experienced politician. An analytical mind and charisma, united with a subtle sense of beauty, gave impetus to her creativity. Talent and hard work allowed in a short time to become an artist, whose works deservedly attracted attention and appeared in private and museum collections in Ukraine and abroad. Iryna presented her artworks at solo and collective exhibitions in the museums and galleries in Ukraine and abroad. Her successful participation in Phillips auction in London the prestigious international auction of modern art - where her works have been acquired twice, was one of the indicators of her growing professionalism. Interesting topics, an original view of the world, a tireless search for her own style - all this is worth of respect and sympathy. Iryna's curatorial activity is developing dynamically and brightly.

She has successfully converted her extensive organizational experience into creation and promotion of interesting art projects. Just three years ago, she created a public organization to support women artists (UAFRA). Today there is a number of serious curatorial projects, one of which – the Contemporary women's art Fest – is becoming a traditional platform for the art dialogues with the public. Over the last three years, Art fest around itself has united more than 150 artists. It is a success.

Colors and images in Iryna's paintings develop as dynamically as the artist herself. Philosophical motives give rise to various interpretations and controversies. This is as it should be, because this is the deep meaning of art ...

І БІЛЬШЕ ВІКУ ДЕНЬ ТРИВА…

Олег Сидор-Гібелинда

кандидат мистецтвознавства

У Польщі 1960-х зародилося та на весь світ прогриміло «кіно морального неспокою» (найвідоміший з представників якого – Анджей Вайда); так називалося, бо ставило перед суспільством незручні, часом болючі питання, заторкувало дратливі проблеми, відтак нуртувало мізки, справді не даючи заспокоїтися глядачеві. Гадаю, що цей слоган можна переадресувати до творчості нашої сучасниці Ірини Акімової, людини незвичайної та багатогранної. У кращому сенсі цього слова – вразливої до того, що коїться довкола. Небайдужої – і водночас одержимої: працею, океаном вражень, переживанням колючих катаклізмів сьогодення, які, певно, турбують кожного з нас. Та не кожен в змозі осмислити рівень їхніх загроз… поготів віддзеркалити в цікавому артефакті.

Інсталяція «Ритми епох» – красномовне підтвердження тому. Шість пісень, шість мелодій, та усі вони пов'язані як не з війною («Марсельєза»,«Марш Радецького», «Прощання слов'янки» тощо), так з її травматичними наслідками, стражданнями та фрустраціями (як-от хор рабів зі славетної італійської опери). Єдиний виняток, якраз перекинутий у наше сьогодення – «Жовтий підводний човен», своєрідний гімн меланхолійному пофігізму, що виник на гребені примату «любові» над «війною». Утім, усі мелодії тут сплетено в один малярський вузол, біля яких скромно притулилося шість пюпітрів. – Огорожа сонорного хаосу? Обрамлення вихору, який вдається хіба локалізувати, а не пригамувати цілком? Хай там як, але тут Ірина – як і в багатьох інших випадках – проявляє рідкісну здатність до злагоди, яку сама в іншому контексті пойменує як «конструктивний компроміс» (тема і назва окремої виставки). Відповідей же на попереднє питання може бути кілька, але про мене, головним тут є перегук із дерзаннями італійського футуризму, котрий – перший і єдиний із європейських стилів новопосталого модернізму! – здійснив сміливу експансію з візуальної царини в царину музичну та слухову, а потім повернувся до свого звичного місцеперебування, аби збагатити традиційну малярську мову надіями звуків. Тож і її картини – втілення та віддзеркалення нашого нервозного, розхристаного, непередбачуваного та, часом хочеться додати: «прекрасного» – часу, тимчасові ганжі якого помітніші, аніж довготривалі здобутки та явні переваги.

Ось і «Душа» з циклу «Квіткове лібрето» витримує співставлення із кращими картинами Фріди Калло: велетенський кактус, розквітлий серед мовчазного та тісного натовпу, який заворожено споглядає його неочікуване цвітіння. Пояснення лише зіпсує роботу, напруженій сюрреалістичній енігматиці якої не знаходиться прямого продовження у творчості цієї авторки. Радше, химерна реінкарнація, помітна у творах «Хлопчик дивиться на веселку» та «Зоряна ніч». Тут ніби все просто і ясно мало не одразу, і глядач вже готовий відійти від полотна, звично-зверхньо усміхнувшись побаченому. Та за мить він схоче повернутися. Прості за конструкцією картини ці призначені аж ніяк не дітям. Радше, їх знечуленим батькам, котрі втратили здатність втіхи од елементарних речей і явищ. Чомусь на підвіконня – вхід до ідилічної сцени з веселкою та гроном повітряних кульок над містом – втрапило скауредне іграшкове мавпенятко, з лихою усмішечкою на губах, а хлопча його не поміча – чомусь! А от у відвертій умовності «Зоряної ночі» відлунять знахідки Дада, напрямку, який, між іншим, теж мав епатажно-дитячу генеалогію…

Доробок мисткині сьогодні далекий від завершеності. Якісь напрямки мистецького руху тільки позначено пунктиром, інші поки що вгадуються. Уся вона – пронизана неспокоєм, пошуком і запереченням того, що вчора видавалося безумовним, а вже сьогодні – сумнівним. Тож нотки неминучої шерехатості, антиперфекту – чи не найчарівніше, що можна стрінути в художниці, яку не змогла скалічити академічна муштра, бо вона її апріорі уникла, почавши малювати на свій розсуд – і за межами юних літ, що, зі свого боку, врятувало її від багатьох прорахунків, яких не уникнули чимало сучасних, доволі резонансних авторів. Але і звідси ж – незгасне бажання уточнення, допрацювання, переписування власного артефакту, особливо відчутне у вкрай цікавій за задумом серії «Віддзеркалення», жанр якої можна було б визначити як «жмуток диптихів» (хоча і трапляються тут, як виняток, і версії розлогіших співставлень). Чи, точніше як exercices de style, французькою: «вправляннями у стилі». У даному випадку стилів переважно два: умовно кажучи, «суворий» та «наївний», царство кутастої стилізації та оаза довірливої, донесхочу безпосередньої імпресії. На шкалі історичного розвитку остання, через якісь сходинки, й породила отой стилізаційний кубізм, але тут їх представлено на стадії рівноправного діалогу, де жодна зі стулок умовного диптиху не має презумпції авторитетності. А достеменна реальність – це щось уявно-проміжне між цими картинами-стулками, яка протікає поміж наших очей, мов пісок поміж здивованими пальцями – і яку глядачеві доводиться щораз обирати.

Поза тим, кожна з її живописних версій невимушено доповнює іншу, опозиційну власній. Чи виявляє свій же потенціал розмислу, приховані копалини сенсів. Кристал образу-візерунку отримує своєрідне виправдання у розхристаності (нібито) випадкового враження, який наповнює його легені подихом життя. Ліворуч – майже натурна, натуральна сценка, навіть гамір чуєш з сусідніх «тінистих алей», звідки викотився набоківський червоно-зелений гумовий м'ячик, праворуч – симфонія зигзагів, ромбів, усяких кривоколінних фігур, царство формальної вигадки та прохолодної стилізації. Якій, у свою чергу, в пригоді стануть уроки візуальної свободи – у сенсі іронії, що особливо дасться взнаки на прикладі портретного жанру. Тож неможливість означення образу в одному-єдиному артефакті виглядає тут наочною аксіомою.

ВСТУПНЕ СЛОВО

Приблизно на цю ж тему, але з іншими, потужнішими інтонаціями – гігантська, контроверсійна, 9-складова «Молитва», присвячена подіям нашої недавньої трагічної та, на жаль, незагоєної історії. Тут, як ніколи – до і після того, Ірина наближається до поетики експресіонізму – у свою чергу, єдиного з авангардових напрямків XX століття, який виявився у змозі відгукнутися на безмір страждань, розлитих у світі після Першої світової війни. Прикметно, що свою малярську «Молитву» Акімова супроводила однойменною поемою, у фіналі якої – заклик не лише до захисту, але й порозуміння. (Зауважимо, що доповнення малярства поезією неводнораз зустрічається у творчості Ірини Акімової й, власне, є однією з «родзинок» її творчого доробку). Бо без нього – оті вісім ступенів відчуження – від звичного, людського, мирного, усталеного, і кожна – нестерпніша за попередню. Кругообіг кошмару, з якого не передбачається виходу… окрім слів поетичного благання на берегах. І доволі нестандартного образу самої Мадонни: верткої сучасної молодиці з хмарою-гривою білого волосся в центральній частині поліптиху. Проникливість авторки виявилася не лише у відході від канонічної іконографії образу, але й у скасуванні позиції моральної зверхності, що була притаманною більшості аналогічних образів, освячених століттями – але трагічно дистанційованих од стражденного натовпу, який лише передбачався десь отам, за рамою ікони чи картини. Лише новочасний парадоксалізм цього образу в змозі притлумити «лиху нескінченність» страждань, зомбічно закільцьовану вервечку злигоднів, що їм, здається, вже й кінця, краю не видно. І більше віку день трива…

Творчість Ірини Акімової – така ж парадоксальна територія надлишку, надміру, незайвих зайвин. Надто активно розлетілися пелюстки в одній з картин триптиху, відповідно пойменованому «Якщо разом затісно». Надто багато химерних хмар у «Небі над китайською пагодою». Чому ж тоді це має так нас дивувати, звідки парадокс? Адже надлишок неодмінно виправданий, оказіальний, не карбований абсурдом чи сліпим випадком. Ряснота, як не дивно, подекуди тяжіє до свого протилежного полюсу, до аскези. Така ж невгамовна активність вгадується у виборі жанрово-видового інструментарію. Поруч із формами традиційними – передусім, малярство у форматі «полотно, акрил» – мисткиня, як ми в тому мали нагоду переконатися, запитує новочасних, іноді – наймодерніших форм виразу. Прикладом цього є не лише її інсталяційні артефакти (найчільнішими з яких авторка вважає «п'яницю» та «паркан»), але й, приміром, перформанси. А також – інтригуючий зразок відеоартної анімації, продемонстрований на груповій виставці у Музеї міста Києва на початку цього року. Авторові цих рядків пощастило побачити і сам твір, і густий натовп, який, захоплено спостерігав екранне диво… такій увазі могли би позаздрити і автори «хорових картин».

Окрема сторінка творчої біографії Ірини Акімової – кураторське покликання. (Хто тільки не докладає до того рук сьогодні, спокушаючись позірною приступністю цього фаху, та щось зробити вдається одиницям, на пальцях однієї руки порахувати можна. А тут дійсно, Beruf). Наша сучасниця у цій ролі виступає, скоріш, кимось на кшталт візуального диригента – або ж, враховуючи усі складнючі компоненти, розпорядницею церемоній – дуже природних, живих, даруйте за гру слів, геть позбавлених власне церемонійності. А втім, нова доба народжує і новий тип художника, і своєрідну «нову якість чуття». Водночас та оксюморонно і незалежну від гендеру, і вкрай чутливу до його проблем. Сучасна кураторка не може не бути якоюсь мірою філософом, і, так би мовити, «композитором простору», що не знімає з неї відповідальності і за технічний, організаційний бік справи. А ще кортить і самій взяти участь у своїй же справі, зануритись у вабливе джерело арту, потік якого вона пробила назовні для інших. Вона влаштовує виставки та акції, різні за масштабом та характером.

Глобальний та амбітний проєкт фестивалю сучасного жіночого мистецтва, започаткований Іриною разом з партнерами, об'єднав шамот і емаль, реалізм та постмодерн, непідробну чилійку і вроджену черкащанку, і ще багато, багато кого та чого. Майже п'ятдесят авторок, талановитих та перспективних нівроку, прийняли в ньому участь та торік показали переконливу на свій копил «картину світу», підтвердивши її персональною візією. Зрештою, це був зразковий постмодерний проєкт, який насправді, а не на словах, примирив «високе» та «низьке», дразливий експеримент і солідну традицію, які тут досягли рівня динамічної рівноваги та переконливості. Натомість виставковий проєкт «Тобі, Мадонно» визначився майже нетутешньою чистотою, елегантною аскезою концептуального рішення. Після півсотні учасниць, як у згаданому вище фестивалі, тут лише «чудова жменька», четверо обраниць, рахуючи саму кураторку-мисткиню та ще й почесного guest-star в особі заслуженого діяча мистецтв України. Але ризик у цьому випадку був більшим, аніж напередодні: визначальна несхожість авторських почерків вже не підважувалася відволікливою, миготливою мозаїкою облич та стилістик. Однак проєкт, попри свою спірність, удався, і зачепив свої, йому лише властиві ноти, і заграв на струнах глядацьких вражень. Враження ці були гармонійні… і вони ж здомінували у «К2: Конструктивному компромісі», влаштованому нею на хвилі створення вкрай актуальної на сьогодні Української асоціації жіночих досліджень у мистецтві.

Рожевих окулярів у Ірини не знайдете вдень з вогнем. Широко розплющені очі: перед усим, втрапляє до ока, нуртує душу, пантеличить – та не ставить до глухого кута – ум, який, у свою чергу, збагачує чуття, так би мовити, «перевіряє алгеброю гармонію». І невипадково найпоширеніший атрибут її творчості – око, зрак, eye, szem, Auge, oeil, occhio etc. Не так пасивне «дзеркало душі», як тремтливий гарант істинності, живий органон пізнання, усепроникний ключ до всіх таїн, земних та небесних, підспудно-підземних та поверхнево-дотикових.

Поки я пишу ці рядки, Ірина, можливо, вчергове наближається до мольберту… зосереджено змішує фарби на палітрі. Відходить убік, примружує очі… Замислюється.

Mi ritrovai di una selva oscura?

А от і ні: Народжується нова картина.

WHEN A DAY LASTS LONGER THAN A CENTURY …

Oleg Sidor-Gibelinda

Doctor of Arts

A "movie of moral unrest" (the most famous of which was Andrzej Wajda) was born in Poland in the 1960s and made a splash all over the world. It got its name because it posed uncomfortable, sometimes painful questions to the society, touched on irritating problems, and then brainwashed, really not letting the viewer to calm down… I think this slogan can be redirected to the work of our contemporary artist Iryna Akimova, a remarkable and polyhedral person in the best sense of the word. She is sensitive to what is happening around and obsessed with work, impressions, and feelings of the prickly cataclysms of today. We all are bothered by them, sometimes without comprehending the level of their threats, even if they are reflected in an interesting artifact.

The installation "Rhythms of Epochs" is an eloquent confirmation of that. Six songs, six melodies, and all of them are connected not only with the war ("Marseilles", "March of the Soviet", "Farewell to the Slav" etc.), but with its traumatic consequences, suffering and frustration (such as the choir of slaves from the famous Italian opera). The only exception is "Yellow Submarine", which represents a kind of anthem to melancholy pofigism, that arose on the crest of the primacy of "love" over "war". However, all the melodies here are woven into one artistic knot surrounded by modest six lecterns. "A fence of sonorous chaos?" The frame of the vortex, which can be localized, not completely subdued? No matter what, here Iryna – as in many other cases – shows a rare ability to reach a harmony, which she herself in another context will call "constructive compromise" (theme and title of a separate exhibition). There might be several answers to the previous question, but for me, the main thing here is the echo of the audacity of Italian futurism – the first and only of the European styles of new modernism (!), which made a bold expansion from the visual realm to the realm of music and hearing, and then returned to his usual location to enrich the traditional artistic language with the hopes of sounds. Therefore, Iryna's paintings are the embodiment and reflection of our nervous, crunchy, unpredictable and, sometimes beautiful time, whose temporary problems are more noticeable than long-term achievements and obvious advantages.

The "Soul" from the series "Flower Libretto" withstands the comparison with the best paintings by Frida Callo: a giant cactus, blooming among the silent and dense crowd, which is fascinated by its unexpected flowering. The explanation will only spoil the work. It possesses an intense surreal enigma, which has no direct continuation in the other works. Rather, a fanciful reincarnation, noticeable in the works "The Boy Looks at the Rainbow" and "Starry Night". Here, at first sight, everything looks simple and clear, and the viewer is ready to move away from the canvas. But in a moment he wants to return. Simple in design, these paintings are not intended for children. Rather, to their numb parents, who have lost the ability to enjoy simple things and phenomena that surround us. On the windowsill - the entrance to the idyllic stage with a rainbow and a bunch of balloons over the city – there is a scary toy monkey, with a wicked smile on its face, which the is not noticed by the boy! A frank conventionality of "Starry Night" reminds Dada's findings (that, incidentally, also had childish genealogy) Today the artist's work is far from being complete. Some areas of the artistic movement are only marked with dots, others still might be guessed. The author is full of anxiety, search and denial of what yesterday seemed unconditional, and today – doubtful. One could find the notes of inevitable roughness, anti-perfectness in Iryna's works. Perhaps, it the most charming thing you can find in an artist who could not be crippled by an academic drill, since she started to paint at her own discretion and in mature age, which, in turn, saved her from many miscalculations of many modern, quite resonant authors.

Iryna possesses an unquenchable desire to clarify, refine, rewrite her own artifacts. It is especially noticeable in the very interesting series "Reflection", the genre of which could be defined as a "handful of diptychs" (although there are, as an exception, the versions of more extensive comparisons). Or, more precisely, as exercices de style, in French: "exercises in style". In this case, there are mainly two styles: relatively speaking, "stern" and "naive", the realm of angular stylization and an oasis of trusting, reluctant direct impression. On the scale of historical development, the latter, through some steps, gave rise to the stylizing cubism. In author's works they are presented in equal dialogue, where none of the wings of the conditional diptych has a presumption of authority. And true reality is something imaginary-intermediate that exists in between these paintings, and flows in front of our eyes like sand through the surprised fingers - and which the viewer has to choose every time.

In addition, each of its picturesque versions casually complements the other and shows its own potential for reflection, hidden fossils of meaning. The crystal of the image-pattern receives justification in the unfolding (allegedly) of a random impression, which fills its lungs with the breath of life. The first part of diptych "Shady alley" offers a natural scene, and you can even hear the noise from the neighboring alleys, where Nabokov's red-green rubber ball rolled out. The second part is a symphony of zigzags, rhombuses, all sorts of crooked figures, the realm of formal fiction and cool styling. It represents useful lesson of visual freedom – in the sense of irony, which is especially evident in the example of the portrait genre. Therefore, the impossibility to define an image as the only artifact looks here like a clear axiom.

INTRODUCTION

Roughly on the same subject, but with different, more powerful intonations one could find in a large, controversial poliptych "The Prayer" (consists of 9 parts), that is dedicated to the events of our recent tragic and, unfortunately, unhealed history. Here, more than ever – before and after, Iryna approaches the poetics of expressionism – the only avant-garde trend of the twentieth century, which was able to respond to the immense sufferings of the First World War. It is noteworthy that Akimova accompanied her painting "Prayer" with a poem of the same name, in the finale of which there is a call not only for protection, but also for understanding. (Note that combination of painting with poetry is often found in the projects by Iryna Akimova and, in fact, is one of the "highlights" of her work). Without understanding each other we are doomed to face all eight degrees of alienation, and each more intolerable than the previous one. It is a cycle of nightmares with no way out except for words of poetic supplication on the shores. And a rather unusual image of Madonna herself: a nimble modern young woman with a cloud-mane of white hair in the central part of the polyptych.

The author's insight was manifested not only in the departure from the canonical iconography of the image, but also in the abolition of the position of moral supremacy that was inherent in most similar images sanctified for centuries - but tragically distanced from the suffering crowd. Only the modern paradoxism of this image is able to suppress the "evil infinity" of suffering, the zombie-looped string of misfortunes and crimes, which, it seems, has no end in sight. And the day lasts longer than a century… Iryna Akimova's work is the same paradoxical territory of excess, unnecessary superfluity. The petals in one of the paintings of the triptych, appropriately named "If we are cramped together", flew too actively. There are a bit too many whimsical clouds in the "Sky over the Chinese Pagoda". Why are we surprised, where does the paradox come from? After all, the excess is certainly justified, occasional, not minted by absurdity or blind chance. Abundance, oddly enough, sometimes tends to its opposite pole, to austerity.

The same relentless activity becomes noticeable in the choice of genre and species tools. Along with the traditional forms – first of all, painting in the format of "canvas; oil "– the artist uses modern, sometimes the most modern forms of expression. One example is her installations (the most prominent of which the author considers "Drunkard" and "The fence"), another one is performance and intriguing video-art animation, demonstrated at a group exhibition in the Museum of the City of Kiev this year. The author of these lines was lucky to see both works himself as well as the dense crowd, which enthusiastically watched the screen miracle with the attention that could be envied by many other authors. A separate page of Iryna Akimova's creative biography is her curatorial activity (Many people try it, though few succeed. In Iryna's case it is really Beruf). Our contemporary in this role acts like a visual conductor – or, given all the components, the administrator of the ceremonies – very natural, lively, and completely devoid of the actual ceremony. And yet, a new era gives birth to "new quality of feeling", a new type of artist, who is independent of gender, though extremely sensitive to its unresolved issues. The modern curator should be to some extent a philosopher, and a "composer of space", and at the same time, an efficient manager who is able to solve technical and organizational issues. Iryna likes to take part in the exhibitions which she curates herself, to plunge into an attractive spring of art, the flow of which she broke out for the others. She organizes exhibitions and events of various scales and nature.

The global and ambitious project of the Contemporary Women's Art Fest, launched by Iryna and her partners, combines paintings and installations, fireclay and enamel, realism and postmodern. Almost fifty authors, both already known ones and promising newcomers, took part in it last year showing a convincing "picture of the world" with a personal vision. After all, it was an exemplary postmodern project that actually, rather than verbally, reconciled the "high" and the "low", the irritating experiment and the solid tradition that reached a level of dynamic balance and persuasiveness. On the contrary, the exhibition project "To you, Madonna…" was characterized by purity and elegant austerity of the conceptual solution. There were only a "wonderful handful" of four chosen artists, including the curator and an honorary guest-star (Honored Artist of Ukraine). But the risk in this case was even greater than before: a dissimilarity in the authors' styles was no longer shadowed by the distracting, flickering mosaic of faces and stylistics. Nevertheless, the project succeeded, and touched its own, only its own notes, and played on the strings of the impressions of the audience. These impressions were harmonious… and they dominated in the exhibition "K2: Constructive Compromise", arranged by Iryna in the wake of the creation of the extremely relevant today Ukrainian Association of Feminine Research in the Arts (UAFRA).

Iryna does not wear pink glasses. Wide-open eyes that catch the depth of phenomena, nurture the soul, confuse – but do not put into a dead end – and the mind, which enriches the senses, so to speak, "checks harmony with algebra." It is not accidentally that the most common attribute of her work is oko, zrak, eye, szem, Auge, oeil, occhio etc. It is not just a passive "mirror of the soul". Rather a trembling guarantor of truth, a living organ of knowledge, an all-pervading key to all mysteries, earthly and heavenly, subterranean and superficial.

As I write these lines, Iryna may once again approach the easel and start to mix colors on the palette. Steps aside, squints… Thinks.
Mi ritrovai di una selva oscura?
No. A new picture is going to be born.

Я МАЛЮЮ НЕБО

I PAINT THE SKY

Не мне судить свои творенья
Случайный зритель – ты судья
Знай, что цвета и настроенья
В моих картинах – это я

It's not for me to judge my creations.
A random spectator – you are a judge.
Just know that the colors and moods
In my paintings represent me

ЛУНА ТА ХМАРИ | MOON & CLOUDS, 2015
картон, акрил,
cardboard, acrylic
48 x 38 cm

ПРО ПРОЕКТ

Мінливість неба схожа з мінливістю світу і нашого життя, тільки куди більш динамічна. Затягнуте хмарами або наскрізь пронизане сонцем, з темним нічним фіолетом або з яскравою денною блакиттю, воно завжди над нами й поруч з нами.

Перемішані з сонячним світлом фарби неба часто перевершують фарби сірих міст і повсякденному житті. Ми дивимося на небо у хвилини щастя і тривоги, в захопленні та в благанні. І завжди знаходимо для себе якісь знаки змін. Небо відбивається і відображає. Відображення неба на поверхні води заворожують своєю досконалістю і дивують новими несподіваними образами. Відбиття навколишнього світу і наших почуттів в небі – поле для безмежної творчої фантазії художника.

Арт-проект був представлений на персональній виставці «Я малюю небо ...» у червні 2016 року в Галереї НЮАРТ в Києві.

The variability of the sky is similar to the variability of the world and our life, though it is much more dynamic. Clouded or sun-drenched, with a dark night violet or bright daytime blue, the sky is always above us and beside us.

The colors of the sky mixed with the sunlight often surpass the colors of gray cities and everyday life. We look to the sky in the moments of happiness and anxiety, in delight and in prayer. We observe its constant changes. The sky reflects and is itself reflected. Reflections of the sky on the surface of the water fascinate us with their perfection and surprise with new unexpected images. Reflection of the outside world as well as our inner feelings in the sky is a rich field for the artist's boundless creative imagination.

The art-project was presented at the personal exhibition "I paint the sky ..." in June 2016 at the NYUART Gallery in Kyiv.

ABOUT THE PROJECT

ОЗЕРО В АЛЬПАХ | A LAKE IN THE ALPS, 2015
полотно на картоні, акрил | canvas on cardboard, acrylic
60 x 80 cm

НЕБО НАД СІРИМ МІСТОМ
THE SKY OVER THE GRAY CITY
2015
полотно на картоні, акрил
canvas on cardboard, acrylic
80 x 60 cm

НОВОРІЧНИЙ ФЕЄРВЕРК
NEW YEAR FIREWORKS
2016
полотно на картоні, акрил
canvas on cardboard, acrylic
80 x 60 cm

ХМАРИ, ХМАРИ...
CLOUDS, CLOUDS...
2016
полотно на картоні, акрил
canvas on cardboard, acrylic
80 x 60 cm

ВЕЧІРНІЙ ПЛЯЖ
В СЕСТРІ-ЛЕВАНТЕ
EVENING BEACH
IN SESTRI LEVANTE
2016
полотно на картоні, акрил
canvas on cardboard, acrylic
80 x 60 cm

ХЛОПЧИК ДИВИТЬСЯ
НА ВЕСЕЛКУ
THE BOY LOOKS
AT THE RAINBOW
2016
полотно на картоні, акрил
canvas on cardboard, acrylic
80 x 60 cm

НАБЛИЖЕННЯ БУРІ
STORM IS COMING
2015
полотно, акрил
canvas, acrylic
40 x 40 cm

ВЕЧІРНЄ НЕБО НА ГОРІ СВ.МАГДАЛЕНИ
EVENING SKY OVER THE MOUNTAIN OF ST.MAGDALENA
2016
полотно на картоні, акрил | canvas on cardboard, acrylic
80x60 cm

ТРИВОЖНІ ОЧІ ЛІСУ | ANXIOUS EYES OF THE FOREST,2016
полотно на картоні, акрил | canvas on cardboard, acrylic
50 x 60 см

ДИВОВИЖНИЙ ЛІС | MIRACULOUS FOREST, 2015
картон, акрил | cardboard, acrylic
40 x 60 cm

НА БЕРЕЗІ
LAGO MAGGIORE
ON THE BEACH
OF LAGO MAGGIORE
2015
полотно на картоні,
акрил
canvas on cardboard,
acrylic
50 x 40 cm

ТУМАН НАД КОМО
FOG OVER COMO
2015
картон, акрил
cardboard, acrylic
48x38 cm

ОСІННЄ СОНЦЕ
AUTUMN SUN
2014
полотно на картоні, акрил
canvas on cardboard, acrylic
80 x 60 cm

ДОСКОНАЛІСТЬ ВІДОБРАЖЕННЯ
PERFECT REFLECTION
2015
картон, акрил
cardboard, acrylic
50 x 50 cm

ВЕЧІРНЄ НЕБО
EVENING SKY
2015
картон, акрил
cardboard, acrylic
47 x 47 cm

КВІТИ МАГНОЛІЇ
MAGNOLIA FLOWERS
2015
картон, акрил
cardboard, acrylic
48,5 x 38,5 cm

НЕБО НАД КИТАЙСЬКОЮ АЛЬТАНКОЮ
THE SKY OVER CHINESE GARDEN HOUSE
2016
полотно на картоні, акрил
canvas on cardboard, acrylic
60 x 50 cm

ВЕСЕЛІ ЛІХТАРІ
FUNNY LANTERNS
2015
картон, акрил
cardboard, acrylic
40 x 30 cm

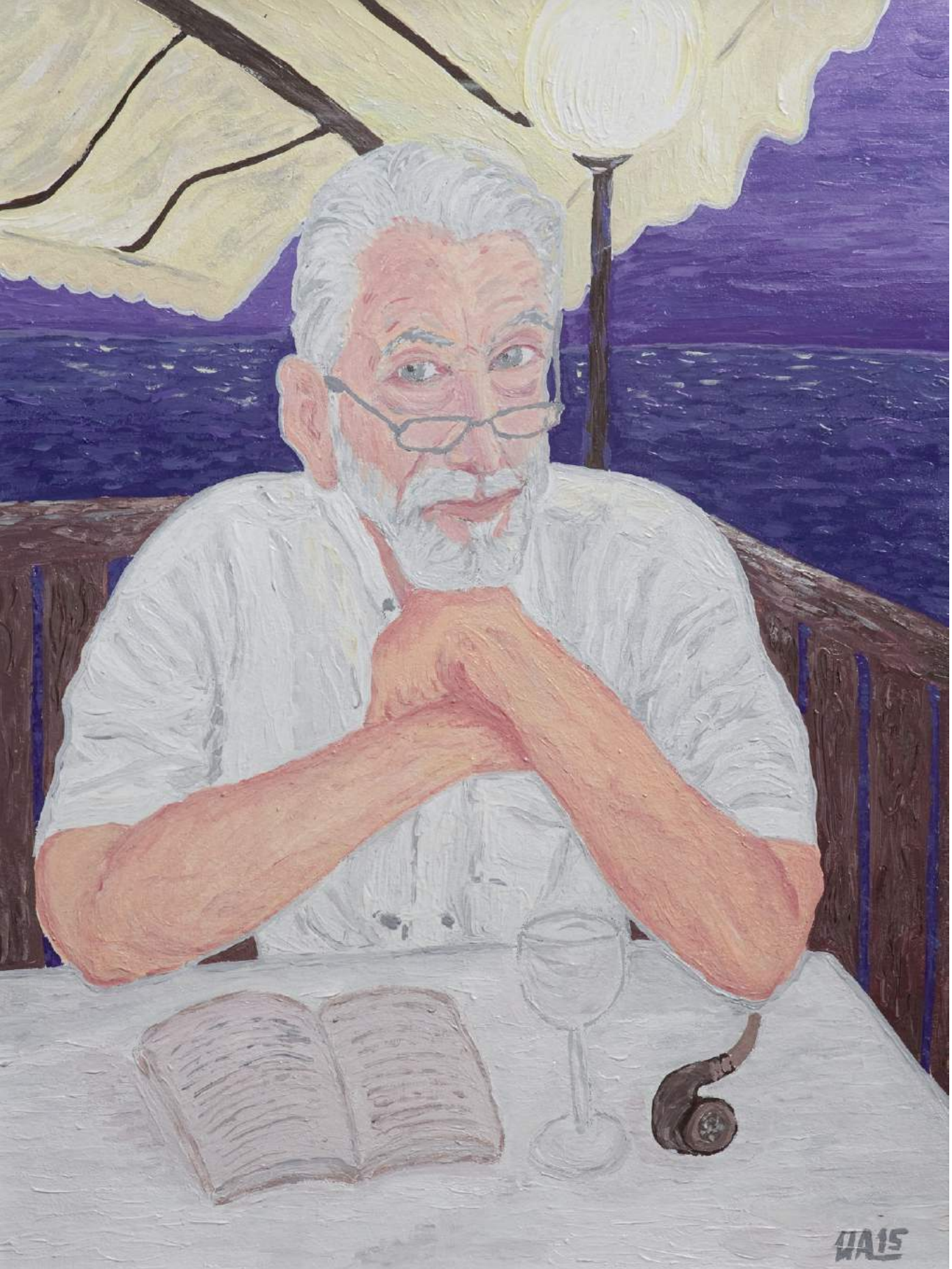

ПОРТРЕТ Г.
THE PORTRAIT OF G.
2016
картон, акрил
cardboard, acrylic
50x60 cm

СІДАЄ СОНЦЕ
SUNSET
2016
полотно, акрил
canvas, acrylic
80 x 60 cm

НЕВИГАДАНІ НАРИСИ

ПРО ПРОЕКТ

В проєкт увійшли кілька циклів робіт. Цикл «Квіткове лібрето» присвячений головній темі мого творчого дослідження – Конфлікти і Компроміси. Конфлікти супроводжують нас усюди – в родині, в країні, в стосунках між країнами. Ці мікро- і макроконфлікти мають різні кольори, запахи, форми і наслідки. Вони несуть тривогу і невизначеність, хвилюють і лякають, але в них немає фатальної приреченості, якщо розпочато пошук розумного компромісу.

Особистісні та соціальні розриви можна зшити, коли є надія, і на стеблах минулого народжуються квіти майбутнього («Троянда»). Душевні садна заживуть навіть посеред байдужого натовпу, якщо є віра і бажання будувати прийдешній день («Душа»). І тільки дріб'язкова злість, заздрощі й ненависть заважають пошуку розумного компромісу, руйнують крихку рівновагу і штовхають на межу виживання (цикл «Якщо разом затісно»).

Мистецтво компромісу не є простим. У ньому є жіноче начало, тому що саме жінка як берегиня і продовжувачка роду приречена природою на пошук складних шляхів мирного вирішення конфліктів. За здається природною гармонією квіткового букета у свіжих рожевих тонах причаїлася копітка робота жіночих рук, що дозволяє кожній квітці знайти своє місце в загальній нерозривній композиції («Весняний букет»). В цикли «Крізь струмені води...» і «Зимові етюди» я спробувала вкласти зміну настроїв, пов'язану з грою світла, в різні пейзажні мотиви. Кілька робіт циклу «Ігри небес» нагадають глядачу мою першу виставку («Я малюю небо...»). Глибина, безмежність динаміки і колірної гами неба глибоко хвилюють мене і народжують образи, якими хочеться ділитися з глядачем.

Цикл «Очікування» поєднує різні емоційні ноти, додаючи у кожну елемент невизначеності. Веселий настрій, який задає яскрава краватка, зав'язана на вуличному ліхтарику в очікуванні на свого господаря («Літній настрій»), змінюється на стримане емоційне відчуження жінки від метушні великого міста («Жінка та місто» та відверту напругу невизначеності («Нічне очікування»).

Всі роботи об'єднує те, що вони вийшли з роздумів, подарованих швидкоплинними враженнями або спостереженнями за буденними подіями нашого життя. Мені не потрібно було вигадувати. Букет на столі, пейзаж за вікном, силуети людей і водяних нітей – всі вони пропонували свої власні історії. Переплітаючись з моїми емоціями і відчуттями, ці історії на одному диханні перевтілювалися в образи. Тому я назвала свою виставку «Невигадані нариси». Вона продовжує мою філософію емоційного пошуку внутрішніх зв'язків за зовнішньою поверхнею об'єкта.

NONFICTION STORIES

ABOUT THE PROJECT

This project includes several cycles. The Flower Libretto cycle focuses on the main topic of my creative research – Conflicts and Compromises. Conflicts accompany us everywhere – in the family, in the country, in relations between the countries. These micro and macro conflicts have different colors, smells, shapes and consequences. They are anxious and uncertain, anxious and frightening, but they have no fatal doom if a reasonable compromise is sought.

Personal and social gaps can be sewn when there is hope, and the flowers of the future grow on the stalks of the past ("Rose"). The wounds of the soul might heal even in the midst of the indifferent crowd, if there is faith and a desire to build the coming day ("Soul"). However, petty anger, envy and hatred interfere with the search for a reasonable compromise, destroy fragile equilibrium and push to the brink of survival (the cycle "If there is not enough space for all…").

The art of compromise is not trivial. It has a feminine origin, because it is the woman, who gives birth and continues the human race, is doomed by nature to find complex ways of peaceful resolution of various conflicts. The natural harmony of the flower bouquet in the fresh pink tones is the painstaking product of women's hands which find the right place for every flower in a unified, indivisible composition ("Spring Bouquet"). In the cycles "Through the Streams of Water ..." and "Winter Etudes", I tried to incorporate the changes of mood related to the play of light in various landscape motifs. Several works of the series "Games of Heaven" will remind the viewer of my first exhibition ("I paint the sky ..."). The depth, infinity, dynamics and endless color palette of the sky excites me deeply. It gives inspiration and motives of my pictures.

The "Expectation" cycle combines different emotional notes, adding to them an element of uncertainty. The cheerful mood of the bright tie, tied on the street lamp in the anticipation of its master ("Summer mood"), changes into the restrained emotional alienation of the woman from the bustle of the big city in "Woman and the city", and further more into a concentrated tension and uncertainty in "Waiting in the night ...".

All the artworks are united by the fact of coming out from reflections and observations of everyday events of our lives. I have no need to invent. A bouquet on the table, a landscape outside the window, silhouettes of people and water threads - they all offer their own stories.

ТРОЯНДА. ЦИКЛ
«КВІТКОВЕ ЛІБРЕТО»
THE ROSE. SERIES
“THE FLORAL LIBRETTO”
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

ДУША, ЦИКЛ
«КВІТКОВЕ ЛІБРЕТО»
THE SOUL, SERIES
«THE FLORAL LIBRETTO»
2016
полотно на картоні, акрил
acrylic on canvas on carton
80 x 60 cm

ЧАС ЖІНКИ
WOMAN'S TIME
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

НІЧНЕ ОЧІКУВАННЯ. ЦИКЛ «ОЧІКУВАННЯ» | NIGHT EXPECTATION. SERIES «EXPECTATION», 2016
полотно на картоні, акрил | acrylic on canvas on carton
50 x 50 cm

ЯКЩО РАЗОМ ЗАТІСНО
ТРИПТИХ, ЧАСТИНА 1
ЦИКЛ «КВІТКОВЕ ЛІБРЕТО»
NOT ENOUGH ROOM FOR ALL
TRIPTYCH, PART 1
SERIES «THE FLORAL LIBRETTO»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

ЯКЩО РАЗОМ ЗАТІСНО
ТРИПТИХ, ЧАСТИНА 2
ЦИКЛ «КВІТКОВЕ ЛІБРЕТО»
NOT ENOUGH ROOM FOR ALL
TRIPTYCH, PART 2
SERIES «THE FLORAL LIBRETTO»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

ЯКЩО РАЗОМ ЗАТІСНО
ТРИПТИХ, ЧАСТИНА 3
ЦИКЛ «КВІТКОВЕ ЛІБРЕТО»
NOT ENOUGH ROOM FOR ALL
TRIPTYCH, PART 3
SERIES «THE FLORAL LIBRETTO»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

ЯКЩО РАЗОМ ЗАТІСНО
ТРИПТИХ, ЧАСТИНА 1
ЦИКЛ «КВІТКОВЕ ЛІБРЕТО»
NOT ENOUGH ROOM FOR ALL
TRIPTYCH, PART 1
SERIES «THE FLORAL LIBRETTO»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

ЯКЩО РАЗОМ ЗАТІСНО
ТРИПТИХ, ЧАСТИНА 2
ЦИКЛ «КВІТКОВЕ ЛІБРЕТО»
NOT ENOUGH ROOM FOR ALL
TRIPTYCH, PART 2
SERIES «THE FLORAL LIBRETTO»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

ЯКЩО РАЗОМ ЗАТІСНО
ТРИПТИХ, ЧАСТИНА 3
ЦИКЛ «КВІТКОВЕ ЛІБРЕТО»
NOT ENOUGH ROOM FOR ALL
TRIPTYCH, PART 3
SERIES «THE FLORAL LIBRETTO»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

ДЕНЬ
ЦИКЛ «КРІЗЬ СТРУМЕНІ»
DAY
SERIES «THROUGH THE STREAMS»
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

НІЧ
ЦИКЛ «КРІЗЬ СТРУМЕНІ»
NIGHT
SERIES «THROUGH THE STREAMS»
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

СВІТАНОК
ЦИКЛ «КРІЗЬ СТРУМЕНІ»
MORNING
SERIES «THROUGH THE STREAMS»
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

ДЕНЬ ЦИКЛ
«КРІЗЬ СТРУМЕНІ»
DAY SERIES
«THROUGH THE
STREAMS»
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

НІЧ. ЦИКЛ
«КРІЗЬ СТРУМЕНІ»
NIGHT. SERIES
«THROUGH THE
STREAMS»
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

СВІТАНОК. ЦИКЛ «КРІЗЬ СТРУМЕНІ»
MORNING. SERIES «THROUGH THE STREAMS»
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

ОЧИЩЕННЯ, ЦИКЛ «ЗИМОВІ ЕТЮДИ»
SUBLIMATION SERIES «WINTER ETUDES»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

ТІНІ НА СНІГУ
ЦИКЛ «ЗИМОВІ ЕТЮДИ»
SHADOWS ON THE SNOW
SERIES «WINTER ETUDES»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

ЗИМОВІ КВІТИ СУМАХА ЦИКЛ «ЗИМОВІ ЕТЮДИ» | WINTER FLOWERS OF SUMAC SERIES «WINTER ETUDES», 2017
полотно, акрил | acrylic on canvas | 60 x 80 cm

ХМАРИ
ЦИКЛ «ГРОЗА НАД МІСТОМ»
CLOUDS
SERIES «THUNDERSTORM OVER THE CITY»
2016
полотно,акрил | acrylic on canvas
70 x 90 cm

ДОЩ,
ЦИКЛ «ГРОЗА НАД МІСТОМ»
RAIN
SERIES «THUNDERSTORM OVER THE CITY»
2016
полотно, акрил | acrylic on canvas
70 x 80 cm

ГРОЗА МИНУЛА
ЦИКЛ «ГРОЗА НАД МІСТОМ»
THUNDERSTORM HAS PASSED
SERIES «THUNDERSTORM OVER THE CITY»
2016
полотно, акрил | acrylic on canvas
70 x 90 cm

ХМАРИ. ЦИКЛ «ГРОЗА НАД МІСТОМ» | CLOUDS. SERIES “THUNDERSTORM OVER THE CITY”, 2016
полотно,акрил | acrylic on canvas
70 x 90 cm

ДОЩ, ЦИКЛ «ГРОЗА НАД МІСТОМ» | RAIN. SERIES «THUNDERSTORM OVER THE CITY», 2016
полотно, акрил | acrylic on canvas
70 x 80 cm

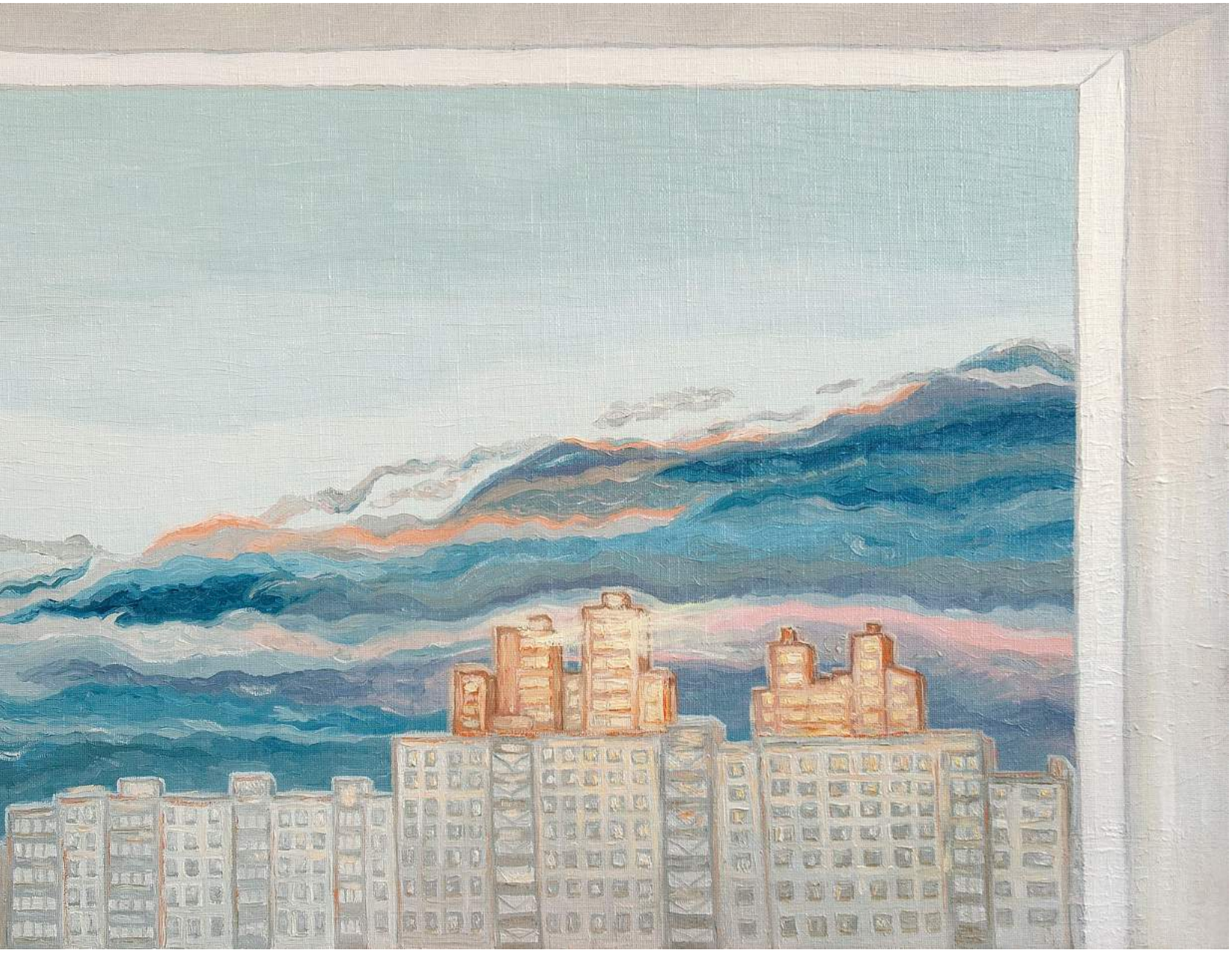

ГРОЗА МИНУЛА. ЦИКЛ «ГРОЗА НАД МІСТОМ» | THUNDERSTORM HAS PASSED. SERIES “THUNDERSTORM OVER THE CITY”, 2016
полотно, акрил | acrylic on canvas
70 x 90 cm

ЛІТНІЙ НАСТРІЙ
ЦИКЛ «ОЧІКУВАННЯ»
SUMMER MOOD
SERIES «EXPECTATION»
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
100 x 80 cm

ЖІНКА ТА МІСТО
ЦИКЛ «ОЧІКУВАННЯ»
THE WOMAN AND THE CITY
SERIES «EXPECTATION»
2016
полотно, акрил
acrylic on canvas
125 x 90 cm

ЗИМОВИЙ ЛІХТАР
ЦИКЛ «ЗИМОВІ ЕТЮДИ»
WINTER STREET LIGHT
SERIES «WINTER ETUDES»
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 60 cm

МОЛИТВА

THE PRAYER

ПРО ПРОЕКТ

«Поліптихом «Молитва» я продовжую роботу над темою конструктивного компромісу як шляху вирішення складних конфліктів сучасності і ролі жінки в цьому процесі».. Головною ідеєю поліптиха є звернення до суспільства в заклику захистити своє майбутнє від збройних трагедій і фатальних наслідків гострих соціально-політичних протиріч. У центрі композиції портрет молодої дівчини, Української Мадонни, що символізує жіночність і майбутнє материнство. Колористичне рішення, на відміну від інших полотен композиції – яскраве і легке, Українська Мадонна наче освячує людські долі і вселяє в них радісні світлі сподівання. В її усмішці – наше майбутнє, наповнене надією, впевненістю і оптимізмом. Воно народжується сьогодні в непростих умовах і потребує дбайливого ставлення та захисту.

Вісім психологічних етюдів, що оточують центральний портрет, розповідають про ризики і болі сучасної епохи. Війна, бідність, жадібність, лицемірство і нетерпимість, як смертні гріхи, оточують світлий образ Мадонни. Кожна розповідь має свій філософський підтекст. Чорний дим вогнищ на барикадах («Чорний ангел барикад») і відблиск сонця на збройовому стовбурі нагадують про справжніх захисників Вітчизни. Але ціна суспільних потрясінь дуже висока. Темні жіночі силуети на тлі дороги («Нічне очікування») наповнені напруженою невизначеністю очікування. Чи повернуться додому їхні чоловіки та наречені? Зруйнована будівля церкви, яку видно крізь пробите кулею вікно, говорить про драми, приховані в її руїнах. Герої і жертви нероздільні. Нехай жертви будуть не марні. Нехай майбутнє не зажадає нових жертв.

Бабуся, що сидить на сходах з простягнутою рукою – це майбутнє Мадонни, наше спільне майбутнє, якщо світом правитиме жадібність («Вовки»), нетерпимість («Історії шматки») і лицемірство («Люди без обличчя»). Рамка з обрисами хреста навколо образу Мадонни символізує її вразливість і можливі жертви, які їй доведеться принести, якщо суспільство не зможе впоратися з конфліктами, що киплять в ньому, і знайти розумний компроміс. Чому ж Мадонна посміхається? Вона вірить, що ми в змозі повернути гармонію і разом рухатися далі.

Художні образи поліптиху поєднані з мелодією авторських віршів. Хто звертається з молитвою до Творця з проханням захистити Мадонну, наше майбутнє? Автор? Глядач? Або сама Мадонна? Молитва об'єднує авторське і глядацьке сприйняття навколо вічного і шаленого прагнення до миру і гармонії.

Поліптих «Молитва» демонструвався в рамках виставки «Тобі, Мадонно….» у Національному музеї «Київська картинна галерея» Мистецький центр «Шоколадний будинок» у лютому 2018 року.

ABOUT THE PROJECT

“In the polyptych "The Prayer", I continue my work on the topic of constructive compromise as a way to solve the complex conflicts of the modern time, and the role of women in this process»... The main idea of the polyptych is an appeal to the society to protect our future from military tragedies and fatal consequences of the acute sociopolitical contradictions. In the center of the composition there is a portrait of a young girl, the Ukrainian Madonna, that symbolizes femininity and maternity. We see our future in her smile, which is full of hope, confidence and optimism. The future grows from the present, and requires care and protection.

Eight psychological sketches surround the central portrait telling the story about risks and pains of the modern era. War, poverty, greed, hypocrisy and intolerance, as mortal sins, surround the Madonna. Each story has its own philosophical subtext. Black smoke of fire on the barricades ("Black angel of the barricades"), and the glare of the sun on the gun remind of the defenders of the Fatherland. But the price of social upheavals is very high. Dark female silhouettes on the background of the road (“Waiting in the Night") radiate the uncertainty of expectations. Will their husbands and betrothed come back home? Through the window glass that is broken by a bullet we see the ruins of the church. How many human tragedies are buried there? Heroes and victims are inseparable. Let the sacrifices not be in vain. Let us build our future without victims.

The old woman on the stairs with a begging hand (“The shame of alms”) is a symbol for our Madonna's future, for our own future, if the world is ruled by greed ("Wolves"), intolerance ("Pieces of History ") and hypocrisy ("People without a face"). The frame with the outlines of the cross around the portrait of the Ukrainian Madonna hints at her vulnerability and potential sacrifices, which might be necessary unless the society finds a peaceful solution (constructive compromise) for the on-going conflicts. Why is the Madonna smiling? She believes that together we are able to regain harmony and move forward.

The artistic images of the polyptych are combined with a poetic appeal of a prayer. Who prays to the God for protecting our Madonna and our future? The author? The viewer? Or the Madonna herself? This prayer unites the author's and the spectators' perceptions around the eternal and frantic search for peace and harmony.

Polyptich “The Prayer” was demonstrated at the group exhibition “To you, Madonna…” in the National Museum “Kyiv Art Gallery” (Art Centre “The Chocolate House”) in February 2018.

МОЛИТВА

Храни мою мадонну, Бог,
От всех несчастий и тревог.
Пусть обойдет ее беда,
И пепел на осколках льда,
И черный ангел баррикад,
И ненависти камнепад,
И горечь пирровых побед ,
оставивших кровавый след,
И онемевшая рука
у оружейного курка,
И ожидание вночи,
И поминальный дым свечи.

Храни мою мадонну , Бог,
От всех несчастий и тревог.
Спаси от участи такой:
Сидеть с протянутой рукой
И у разрушенных церквей
Молить о жизни сыновей,
В осколках памятной доски
искать истории куски,
Менять и облик и язык,
И забывать, к чему привык.

Храни мою мадонну, Бог,
И от друзей и от врагов,
От убежденных дураков
И от послушных кулаков,
От уст чужого мудреца,
От человека без лица,
И от волков различной масти,
Все разрывающих на части.

Храни мою мадонну, Бог,
От всех страданий и тревог.
Дай путь земной легко пройти,
Услышь, пойми и защити...

THE PRAYER

Keep my Madonna, God,
From suffering and misfortunes.
Let all the troubles pass Her :
The ashes on the shards of ice,
The black angel of the barricades,
The rockfall of hate,
The bitterness of the Pyrrhic victories,
That left a bloody trail,
The numb hand
On the gun trigger,
The waiting in the night,
And the funeral smoke of a candle…

Keep my Madonna, God,
From suffering and misfortunes.
Save Her from the fate
Of sitting with a begging hand,
And praying for the sons' lives,
In the ruined churches,
Searching for the pieces of history
In the splinters of the commemorative plaques,
Changing traditions and language,
And forgetting what we are used to.

Keep my Madonna, God,
From friends and from enemies,
From convinced fools,
And from obedient fists,
From foreign wisdom,
From men without faces,
From wolves of different colors
That tear everything apart.

Keep my Madonna, God,
From suffering and anxiety…
Let Her walk peacefully along Her earthly path,
Hear, understand and protect Her...

УКРАЇНСЬКА МАДОННА
UKRAINIAN MADONNA
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

ШМАТКИ ІСТОРІЇ
THE PIECES OF HISTORY
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

ЛЮДИ БЕЗ ОБЛИЧЧЯ
PEOPLE WITHOUT FACE
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

ВОВКИ
WOLVES
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

СОРОМ МИЛОСТИНІ
THE SHAME OF ALMS
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

НІЧНЕ ОЧІКУВАННЯ 2
WAITING IN THE NIGHT 2
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

РУЇНИ ЦЕРКВИ
КРІЗЬ ПРОСТРІЛЯНЕ
ВІКНО
RUINS OF THE CHURCH
THROUGH
THE SHOT WINDOW
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

ЧОРНИЙ АНГЕЛ БАРИКАД
BLACK ANGEL
OF THE BARRICADES
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

СОНЦЕ НА ЗБРОЇ
THE SUN ON THE GUN
2017
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

REFLECTION

ВІДДЗЕРКАЛЕННЯ

ВАРІАЦІЇ НА ТЕМУ "ПОТОНУЛО СОНЦЕ..." | VARIATIONS ON THEME "THE DROWNED SUN", 2017
полотно, акрил | acrylic on canvas
90x90cm

ПРО ПРОЕКТ

Мій проект «Віддзеркалення» пов'язаний із пошуком гармонічного розв'язання різних соціальних та психологічних протиріч та конфліктів у сучасному світі засобами мистецтва.

Це відкрита філософська розмова про розмаїття людських поглядів на явища навколишнього світу та пошук спільної платформи для розвитку суспільства. У цьому проекті роботи представлені в незвичайній манері. Кожний сюжет виконано у двох стилях: одне «віддзеркалення» реальності є близьким до імпресіонізму або на межі з експресіонізмом, а інше – це артистична шана кубізму. Таким чином я намагаюсь акцентувати, що люди бачать однакові речі по-різному в залежності від персональних уподобань, переконань, настроїв та кутів зору. Різні бачення породжують роздуми. Обидві сторони цього процесу злилися воєдино в англійському слові Reflection, що означає одночасно «віддзеркалення» та «роздуми».

Обидва погляди (віддзеркалення) представлені поруч один з одним, ніби запрошують глядача зробити вибір. Який погляд кращий та правильніший – більш реалістичний, з імпресіоністськими нотами, або кубістична інтерпретація? Чи є конфлікт між ними, та як його вирішити? Чи можуть люди з різними поглядами знайти спільну мову, якщо обидва погляди віддзеркалюють однакову реальність?

Обидва відображення дають не точну копію реальності, а лише її суб'єктивні образи, які формуються під впливом роздумів, емоційних пошуків та творчого натхнення. Жоден з них не є кращим чи гіршим. Обидві інтерпретації мають право на життя, захоплення та послідовників. Немає єдиного правильного дзеркала та єдиного правильного відображення світу. Я запрошую глядача до роздумів про те, як різноманітність стає платформою для єднання. Конструктивний компроміс веде до гармонії, потребує поваги до різноманітності, і робить домінування одної точки зору неприйнятним.

Проект було представлено на соло виставці в Музеї історії міста Києва у травні 2018 року

ABOUT THE PROJECT

My project "Reflection" is devoted to the search of harmonious solution to the various social and psychological contradictions and conflicts in the contemporary world through arts.

It is an open philosophical talk about the diversity of people's views on different phenomena, and the search for a common platform for the development of the society. The art works are presented in an unusual manner. Each motive is painted in two styles: one "reflection" of reality is impressionistic or on the verge of expressionism, and the other one is an artistic homage to Cubism. In this way I try to emphasize that people perceive the same things differently depending on their personal preferences, beliefs, moods and angles. Different perceptions give rise to different reflections.

Both reflections are presented side by side as if inviting the viewer to make a choice. Which reflection is better and more correct - a realistic one with an impressionistic touch, or a cubistic interpretation? Is there a conflict between them, and how to resolve it? Can people with different views find common ground if both views reflect the same reality? Both reflections do not give an exact copy of the reality. Instead, they provide subjective images, that are formed under the influence of personal views, emotional searches and creative inspiration. None of them is better or worse.

Both reflections (interpretations) have equal rights to exist, to be admired and followed. There is no sense to search for only one correct mirror or only one correct reflection of the world. I invite the viewer to consider the diversity as a platform for unity. Constructive compromise, that leads to harmony, requires respect and tolerance of the diversity, and makes the domination of one point of view unacceptable.

This project was presented at a solo exhibition in Kyiv City Museum in June 2018

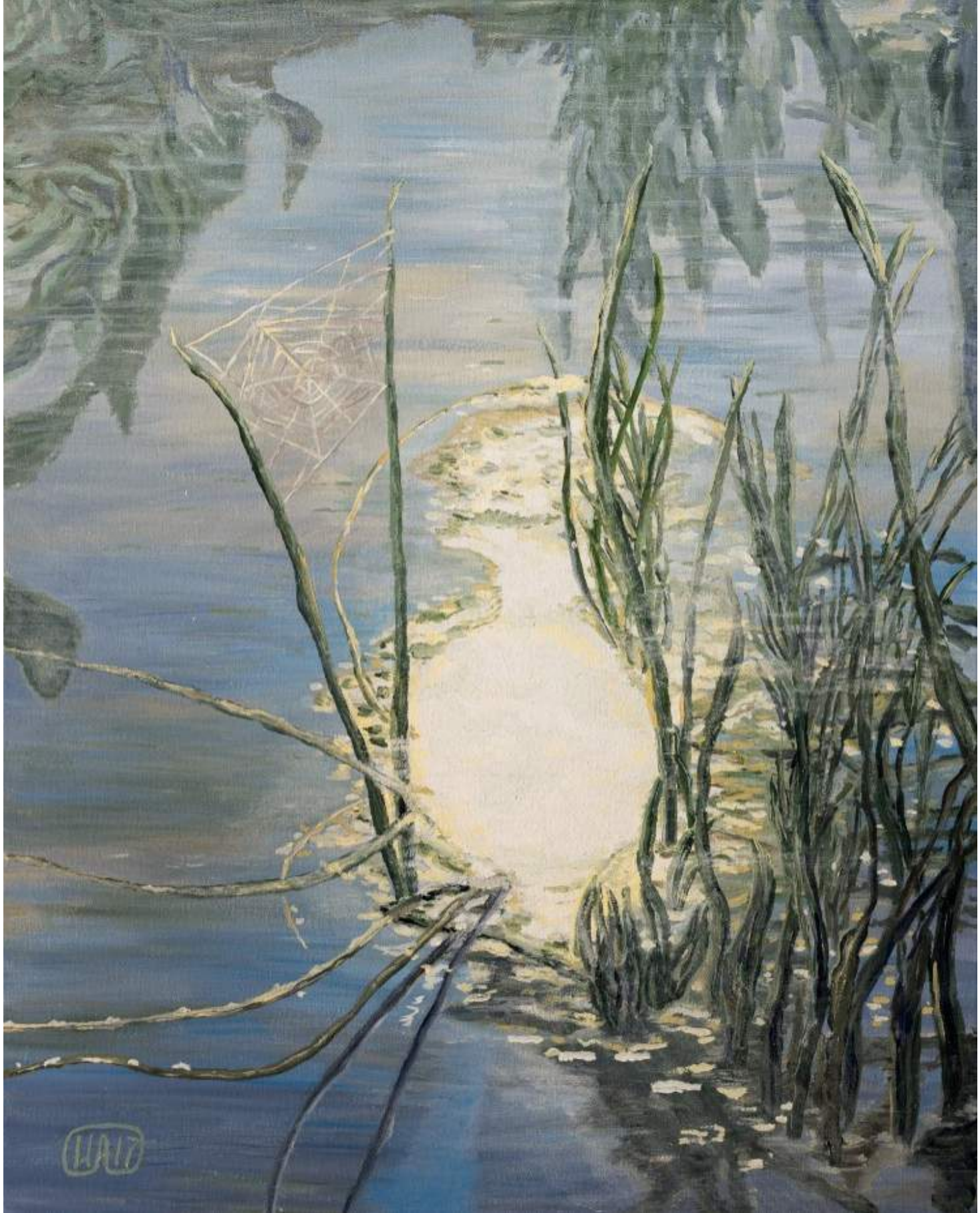

ЧА 18

АВТОПОРТРЕТ 1
SELF PORTRAIT 1
2016
полотно на картоні, акрил
acrylic on canvas on carton
80x60 cm

АВТОПОРТРЕТ 2. ЦЕ Я?
SELF PORTRET 2. IS IT ME?
2018
полотно, акрил
acrylic on canvas
90x60 cm

РИТМИ ОЗЕРА 1
RYTHM OF THE LAKE 1
2018
полотно, акрил
acryl on canvas
90x90 cm

РИТМИ ОЗЕРА 2
RYTHM OF THE LAKE 2
2018
полотно, акрил
acryl on canvas
90x90 cm

ЛАВАНДА 1
LAVANDA 1
2018
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

ЛАВАНДА 2
LAVANDA 2
2018
полотно, акрил
acrylic on canvas
90 x 90 cm

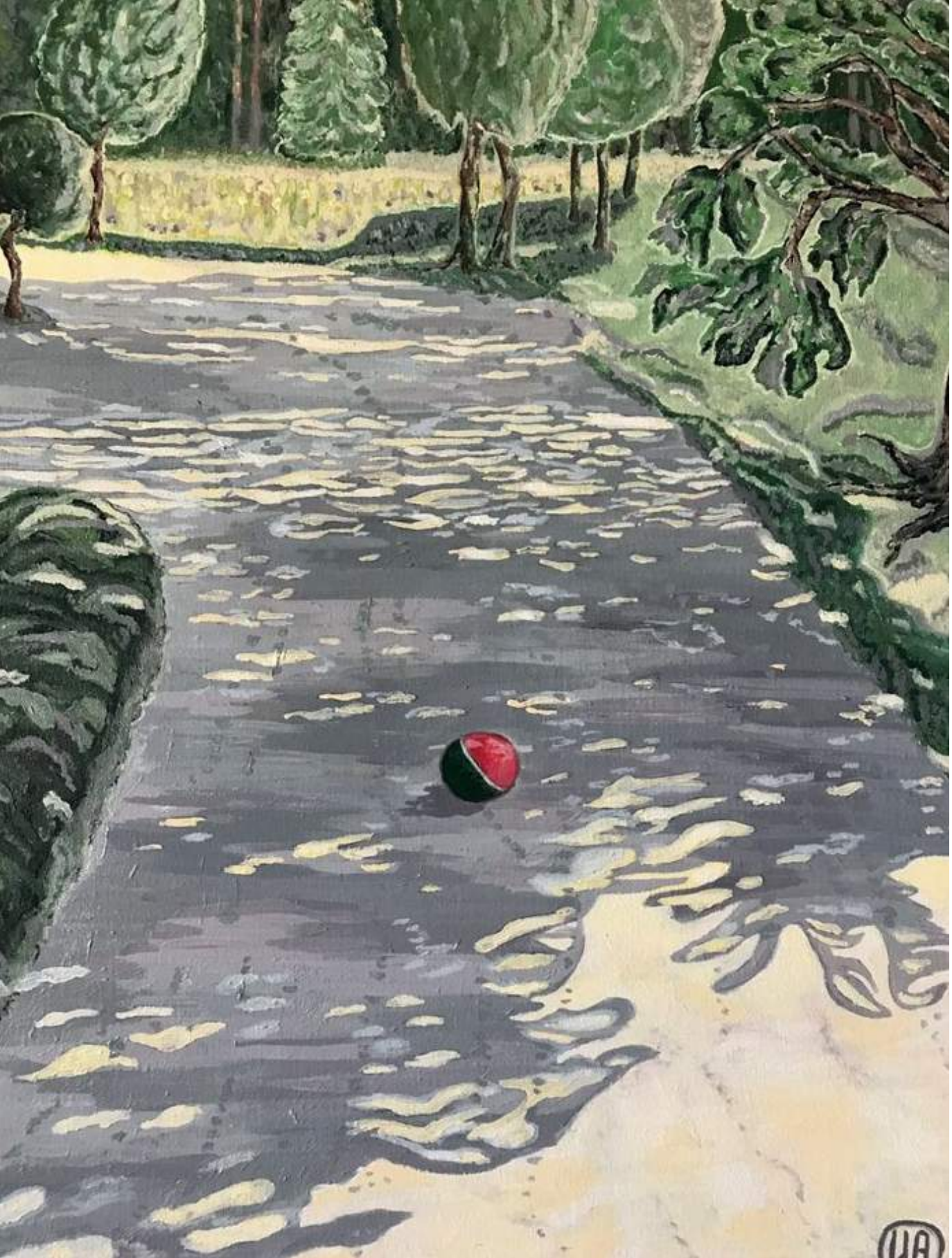

ТІНИСТА АЛЕЯ В ПАРКУ 1
A SHADY ALLEY IN THE PARK 1
2018
полотно, акрил
acryl on canvas
100 x80 cm

ТІНИСТА АЛЕЯ В ПАРКУ 2
A SHADY ALLEY IN THE PARK 2
2018
полотно, акрил
acryl on canvas
100 x80 cm

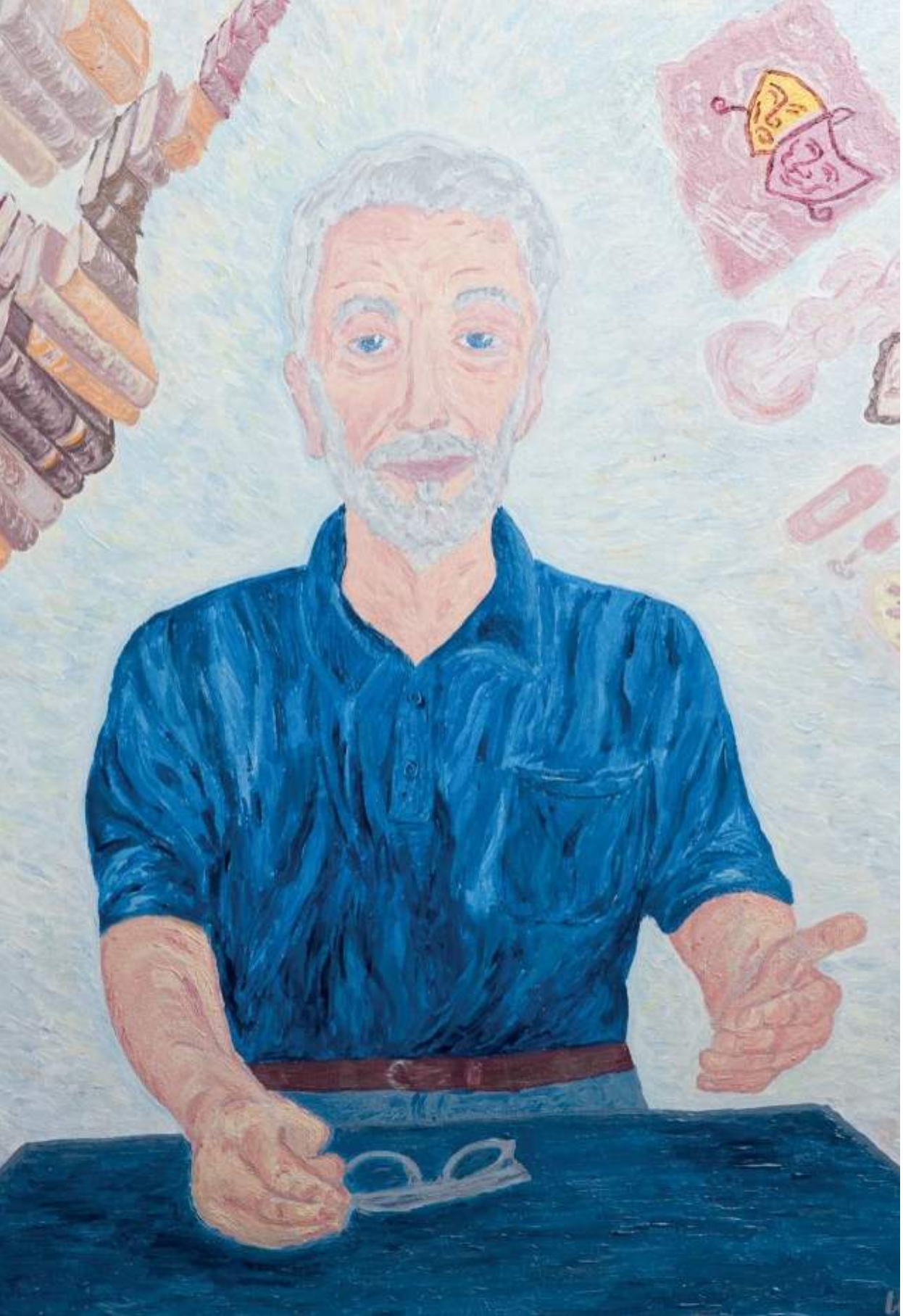

ЖИТТЯ ПОВНЕ ЗАХОПЛЕНЬ 1
LIFE IS FULL OF EXCITEMENT 1
2015
полотно на картоні, акрил
canvas on carton, acryl
60x50 cm

ЖИТТЯ ПОВНЕ ЗАХОПЛЕНЬ 2
LIFE IS FULL OF EXCITEMENT 2
2015
полотно на картоні, акрил
canvas on carton, acryl
60 x 50 cm

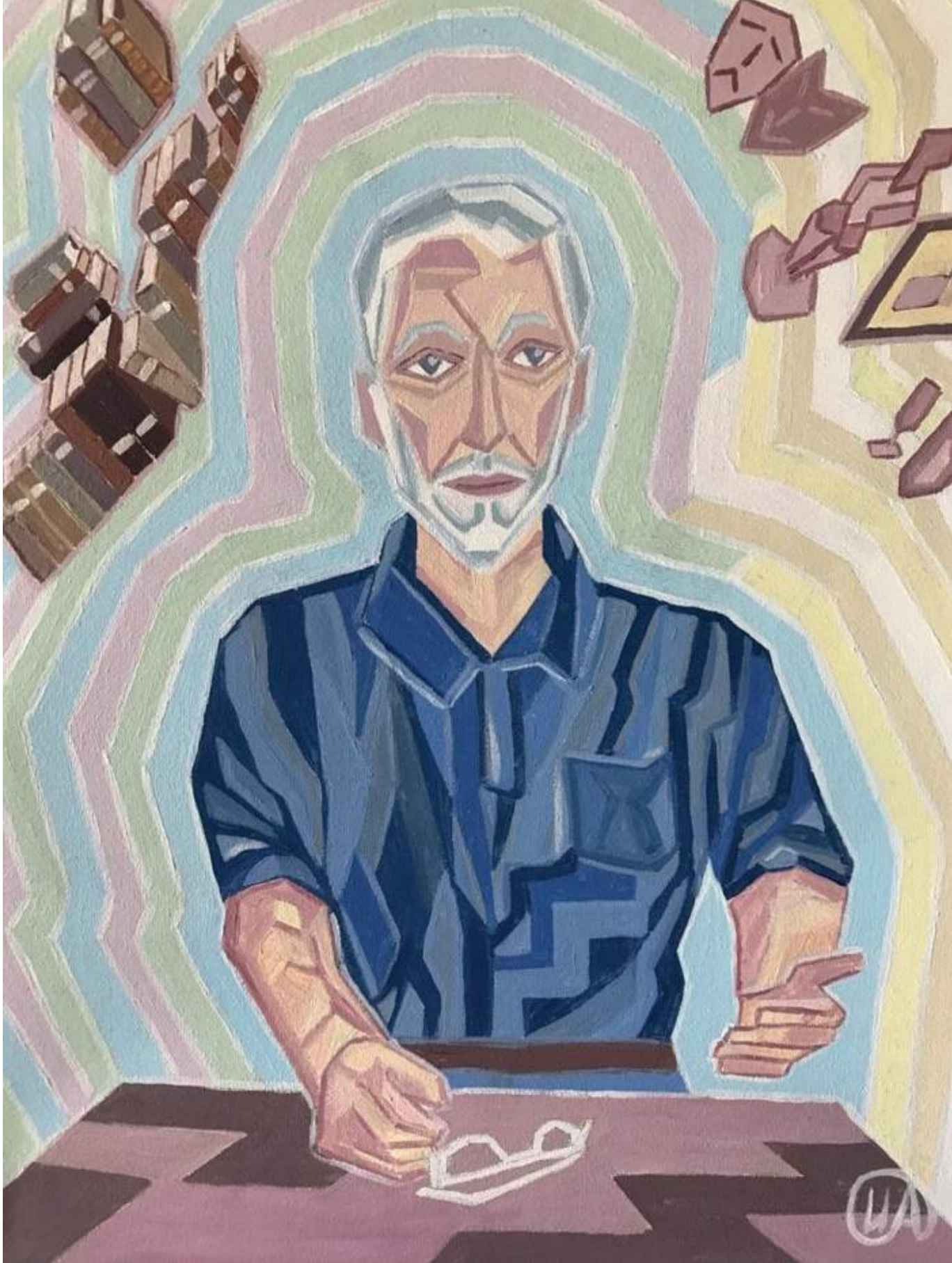

ПАРКАН

THE FENCE

ПАРКАН

Забор удобен и любим.
К нему давно привыкли люди.
Мы разгораживаем им
То, что сейчас, и то, что будет.

Залог надежд и перемен
И обещаний новой стройки,
Скрываешь ты убогость стен,
И вонь не убранной помойки.

Опора спорам и речам,
Крадемся вдоль тебя, как воры,
И смело пишем по ночам
Лихой призыв: «Долой Заборы!»

Поем, бормочем ерунду
И пачкаем землей колени…
Забор, ты – памятник стыду,
Запретам, глупости и лени.

Знакомый с жизнью без прикрас,
и с пьяной дружбой, и враждою,
Ты молчаливо терпишь нас
И пахнешь малою нуждою.

Ты – Брат, Товарищ и Кумир,
Поддержка в радости и в горе!
Для многих глаз - окошко в мир-
Дыра в обгаженном заборе

Ты не боишься устареть,
Стоишь такой обыкновенный …
Как тяжело преодолеть
Собой воздвигнутые стены

Довольно слов, окончен спор,
И возражения не слушай
Разобран уличный забор…
Как быть с забором в наших душах?

THE FENCE

The fence is comfortable and loved.
People have long been accustomed to it.
We separate by it
The presence from the future.

A Pledge of Hope and Change,
And the promises of a new construction,
You hide the wretchedness of the walls
And the stink of an uncleaned garbage can.

You are a support for disputes and speeches.
We sneak along you like thieves,
And feel free to write during the night
A dashing call: "Down with the Fences!"

We sing, muttering nonsense,
And soil our knees …
The Fence, you are a monument to shame,
Prohibitions, stupidity and laziness.

Familiar with unvarnished life,
drunken friendship and hostility,
You silently endure us
And smell of urine.

You are a Brother,a Comrade and an Idol,
Our support in joy and sorrow!
For many eyes, a hole in a charred fence
Is a window into the world?

You are not afraid to become obsolete
You are so ordinary …
How hard is to overcome
The walls that we erect ourselves.

Enough words, the argument is over,
And do not listen to the objections.
A street fence has been dismantled …
What to do with the fence in our souls?

ПОЁМ, БОРМОЧЕМ ЕРУНДУ
И ПАЧКАЕМ ЗЕМЛЁЙ КОЛЕНИ...
ЗАБОР, ТЫ-ПАМЯТНИК СТЫДУ,
ЗАПРЕТАМ, ГЛУПОСТИ И ЛЕНИ.
ЗНАКОМЫЙ
С ЖИВНЬЮ БЕЗ ПОЦЕРАС,
И С ПЬЯНОЙ ДРУЖБОЙ,
И С ВРАЖДОЮ,
ТЫ МОЛЧАЛИВО ТЕРПИШЬ НАС
ПАХНЕШЬ МНОЮ НУЖДОЮ

ПРО ПРОЕКТ

Як сучасна людина будує свої відносини з навколишнім світом? В ньому багато проблем, негараздів, недоліків та бруду. Що з ним усім робити? Хтось починає важку й кропітку роботу, щоб докопатися до коріння проблеми й вирішити її раз і назавжди. Інші будують реальний чи віртуальний паркан, щоб закрити від очей та душі усі недоробки, неприємні деталі чи невирішені питання, свої та чужі. Паркани у нашому реальному та духовному житті… Їх багато, їх легко зводити, але важко ламати.

Інсталяцію «Паркан» було представлено на першому фестивалі сучасного жіночого мистецтва, що пройшов у 2018 році в Інституті проблем сучасного мистецтва.

How does modern person build the relationship with the world around him/her? The latter contains many problems, troubles, shortcomings and just dirt. What to do with all of them? Some people start hard and painstaking work to get to the root of the problem and solve it once and for all. Others build a real or virtual fence to cover all the shortcomings, unpleasant details or unresolved issues from their view and from their souls. Fences in our real and spiritual life… There are plenty of them, they are easy to build, but difficult to break.

The installation "Fence" was presented at the 1st Contemporary Women's Art Fest, which took place in 2018 at the Modern Art Research Institute.

ABOUT THE PROJECT

РИТМИ ЕПОХ

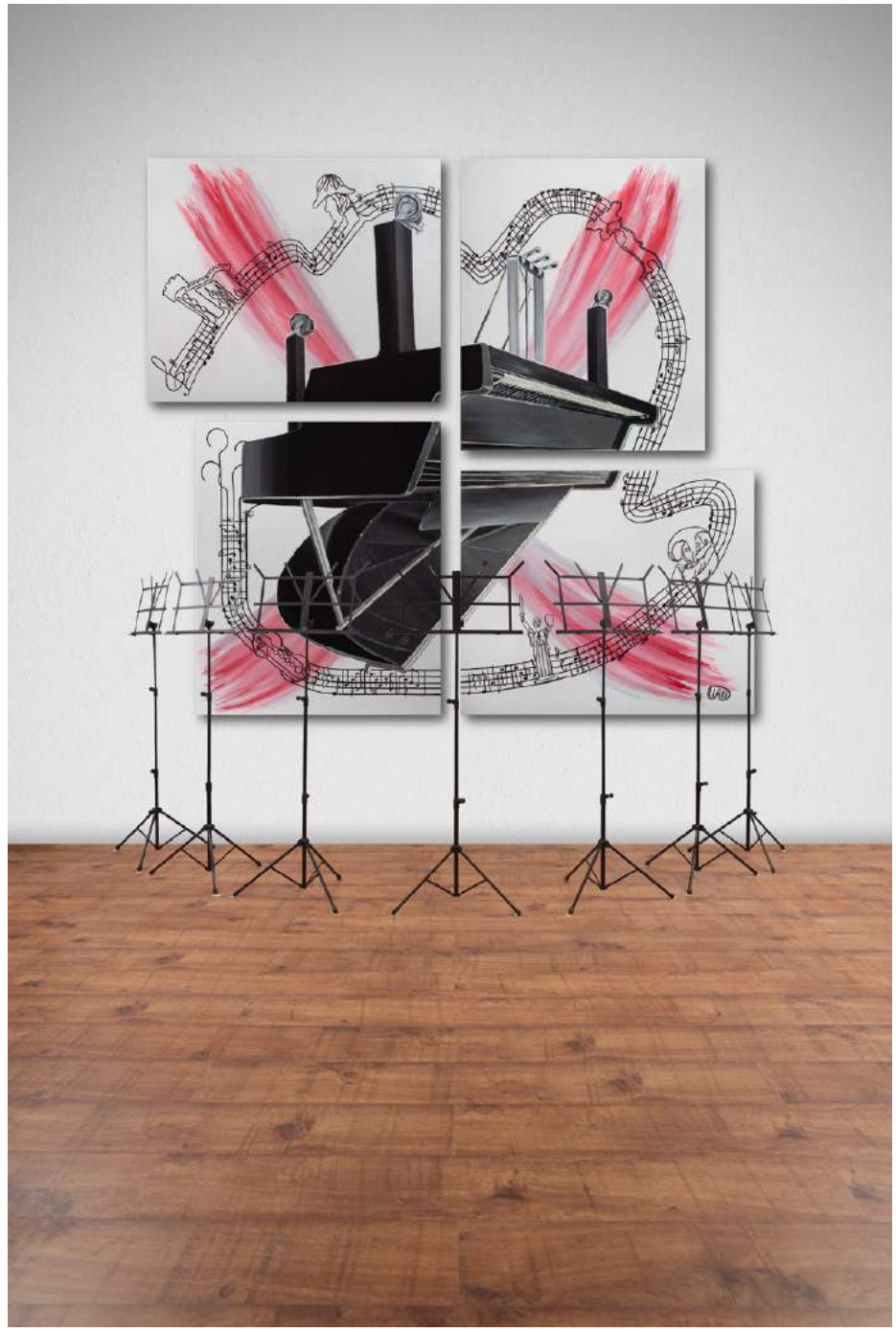

RYTHMS OF EPOCHS

ПРО ПРОЕКТ

Інсталяція Ірини Акімової – це авторський погляд на ритми епох через призму музичних творів. Епохи, в яких ми живемо, мають свої ритми. Спокійні й рівномірні, бурхливі та штормові, вони сплітаються в єдину складну постійно мінливу соціальну мозаїку, як в дитячому калейдоскопі, який час від часу струшує рука історії. Їх зміна майже завжди супроводжується соціальними потрясіннями або війнами, руйнівними колишні засади й ламають багато людські життя і долі.

Кожна епоха народжує свої музичні твори, які вбирають в себе всю гаму її сподівань і подій: надію на свободу і розвиток, революційні заклики до боротьби, переможні тріумфи, а також біль і тугу за втраченими близькими, яких безжально розчавило колесо історії. Змінюються епохи, і перевернутий догори ногами світ приходить до тями і готується до нових змін. Але ритми минулих епох продовжують жити в ритмах музики, яка залишаючись їх символом, набуває самостійне звучання

Інсталяція, створена на основі поліптиха «Ритми епох», розповідає про шість музичних символах різних історичних епох. Центральна частина поліптиха - перевернутий і розколотий на чотири частини рояль - нагадує глядачеві про бурхливу зміну історичних періодів, що супроводжується розвалом старих світоглядів, політичних союзів, імперій і держав, розірваними людськими долями та традиціями. Все, що здавалося непорушним і усталеним, перевертається з ніг на голову, розповзається в різні боки, щоб в майбутньому створити нову мозаїку ритмів буття.

Великий хрест на задньому фоні, виконаний в сіро-червоних тонах недбалими довгими мазками, контрастує з чіткими і елегантними лініями рояля. Він символізує грубу силу історії, що штовхає вперед зміну епох через пороховий дим і криваві сполохи. Стрічка нотного стану з першими тактами знаменитих музичних творів, що оперізує центральну композицію - це образ Музики, яка незмінно супроводжує розвиток суспільства і якій судилося пережити епоху її творців.

Музична розповідь починається з «Марсельєзи» (написаної Клодом Жозефом Руже де Лілем), яка втілила революційну романтику і дух епохи Великої французької революції. Водночас текст "Марсельєзи", який закликає пролити кров ворогів, мимоволі передбачив величезні людські жертви, пов'язані з революцією. Змінилася епоха, а мелодія залишилася як символ боротьби за свободу. «Марсельєза» є державним гімном Французької республіки.

Другий музичний символ - це «Марш Радецького», написаний Штраусом-батьком не як революційний гімн. Його мелодія - це скоріше свято ритмів традиційних імперських порядків, які були відновлені після успішного придушення повстання в Італії. Цей мажорний марш став символом епохи придушення визвольних революцій 1848-1849 років. Пішла в минуле епоха, а марш до сих пір залишається популярним і щорічно звучить як фінальної ноти Новорічного концерту Віденського філармонічного оркестру.

Хор рабів «Va, pensiero» з опери «Набукко» Джузеппе Верді став гімном епохи Рісорджіменто, що закінчилася завоюванням незалежності і возз'єднанням Італії. Він донині є символом прагнень до національного об'єднання і свободу і залишається неофіційним національним гімном Італії.

Марш Василя Агапкіна "Прощання слов'янки" став музичним символом проводів на фронти Першої світової війни, яка почала епоху розпаду старих імперій, чергового переділу світу, пролетарських революцій і нових тоталітарних режимів.

Пісня «Священна війна» (автори А.Александров, В.Лебедев-Кумач) з'явилася як заклик до захисту Батьківщини на фронтах Другої світової війни. Ця пісня стала своєрідним символом епохи тоталітарних режимів і смертоносних конфліктів, які забрали від 50 до 80 млн людських життів.

Пісня Yellow Submarine групи The Beatles з'явилася в епоху світоглядної ломки та бурхливих студентських хвилювань кінця 60-х років XX століття, що прокотилися по США і країнах Західної Європи під лівими радикальними гаслами. Її популярність перетворила її на своєрідний символ епохи хіпі та контркультури.

Епохи йдуть в минуле, змінюючи один одного. Їх музичні символи залишаються. Які символи запропонує історії сучасна епоха?

ABOUT THE PROJECT

The installation by Iryna Akimova offers an original view of the historical epochs through the lens of famous musical pieces. Historical epochs have their own rhythms. Calm and even, stormy and violent, all these rhythms are woven into a complex ever-changing social mosaic, which like in a children's kaleidoscope, is shaken from time to time by the hand of history. The change of epochs is almost always accompanied by social upheavals or wars that destroy traditional foundations and break human lives and fates.

Each epoch gives rise to musical pieces which absorb the whole range of its aspirations and events - a hope for the future freedom and progress, revolutionary calls to fight, victorious triumphs and pains for lost beloved who were mercilessly crushed by the wheel of history. The epochs change, and the reshaped world slowly comes down and prepares for the new shifts. However, the rhythms of bygone epochs continue to live in the rhythms of musical pieces, that remain their symbols and acquire their own fates.

The main part of the installation is represented by the polyptych which describes six musical symbols of various historical eras. The central part of the polyptych - an upturned and split into four parts grand piano - reminds the viewer of a stormy historical changes accompanied by the collapse of old worldviews and political unions, empires and states. These great changes shake human fates and traditions. Everything that seemed well-established and steady, turns upside down, creeps away in various directions in order to create a new mosaic of rhythms in the future. A large cross in the background is painted by careless long strokes in gray-red. It contrasts the clear and elegant lines of the piano. The cross symbolizes a brutal force of history that brings forward the change of epochs through the smoke of gunpowder and the splashes of human blood. The long ribbon of the musical scores that encircles the central composition - is a symbol of Music that follows social development and outlives its creators.

The musical story begins with Marseillaise (written by Claude Joseph Rouget de Lille), which embodied the revolutionary romance and spirit of the era of the French Revolution. The famous song calls to shed the enemies' blood. It has anticipated enormous human sacrifices associated with the revolution. The historical era has changed, while the melody has remained as a symbol of the fight for freedom. "Marseillaise" is the national anthem of the French Republic.

The second musical symbol is the “Radetzky March” by Strauss-father. It is not a revolutionary hymn. It rather celebrates traditional imperial order, which was restored after the successful suppression of the uprising in Italy. This bravura march in major became a symbol of the suppression of the revolutions in Western Europe in 1848-1849. This epoch is gone, while the march still remains popular and is regularly performed as a closing note of the annual New Year's Concert of the Vienna Philharmonic Orchestra.

The famous choir “Va, pensiero” from the opera “Nabucco” by Giuseppe Verdi became the anthem of the Risorgimento era which brought independence and reunification of Italy. Up to now this choir is a symbol of aspiration for national unity and freedom. It is considered to be unofficial national anthem of Italy.

The march “A farewell of the Slavic women” by Vasily Agapkin became a musical symbol of the seeing warriors to the First World War. It reminds of the epoch when old empires have collapsed, the world has been re-divided, proletarian revolutions and new totalitarian regimes have changed human lives.

The song “Sacred War” by A.Alexandrov, V.Lebedev-Kumach was written as a national call to defend the Motherland on the fronts of the Second World War. This song became associated with the era of totalitarian regimes and deadly conflicts which took over 50 human lives.

The song “Yellow Submarine” by The Beatles appeared in the late 60s when violent student unrest swept across the United States and Western Europe under the radical left-wing slogans. The song became popular and turned into a kind of symbol of the era of hippie and counterculture.

Epochs replace each other and fade. However, their musical symbols remain. What kind of musical symbol will be offered by a modern epoch?

ANIMA

ПРО ПРОЕКТ

Полум'я творчості – це невичерпне джерело народження нового. Його можна порівняти з весняним сонцем, що своїм теплом будить природу,і внутрішній світ людини. Поліптих «ANIMA (душа)» про полум'я творця, руки і душа якого створюють новий твір, як відбиток і одночасно як своєрідний посил навколишньому світу.

У автора глина – це символ багатоликих відображень зовнішнього світу, з яких немов з робочого матеріалу, складається майбутнє творіння. Проходячи через гончарний круг творчості, під руками художника вона формується в майбутній твір, який віджигається в печі натхнення і після фінального дотику творця перетворюється в прекрасний образ. Усі етапи створення нового твору в поліптиху об'єднані м'якими контурами жіночої фігури, яка підкреслює глибокий символізм і чуттєвість жіночого мистецтва.

Проект було представлено на колективній виставці «Подих вогню» у листопаді 2018 року в галереї ЦеГлинаАрт (Київ)

The flame of creativity is a never-ending source of the birth of the new. It is comparable to the spring sun, which with its warmth awakens nature and the inner world of the people. Polyptych by Irina Akimova “ANIMA (soul)” tells about the flame of the creator, whose hands and soul give birth to a new work which becomes a reflection and at the same time an original message to the world.

Numerous pieces of clay like tiny reflections of the external world meet together to form a new artwork. They pass through the potter's circle of creativity being shaped by the hands of an artist. After annealing in a furnace of inspiration and artist's final touch a beautiful artwork is born. The process of creation gives a soul (anima) to the artwork and determines its fate. All stages of creation are united by the soft contours of the female figure, which emphasizes a deep sensuality of the women's art.

The project was presented at the collective exhibition "Breath of Fire" in November 2018 at the gallery TseGlynaArt (Kyiv).

ABOUT THE PROJECT

Theory of Broken Windows

Теорія розбитих вікон

ПРО ПРОЕКТ

Великий безлад починається з дрібниць. Так говорить сформульована у 80ті роки минулого століття двома американськими соціологами – Джеймсом Вілсоном і Джоджі Келлінгом – теорія «розбитих вікон». Розбите вікно дає поштовх вандалізму, а порушення звичайних правил суспільного життя часто стає передвісником свавілля. У своєму арт-проекті Ірина Акімова протиставляє неблагополучний світ розбитих вікон світу вікон цілих. За розбитими вікнами ховаються нещасливі долі і покалічені душі. Жорсткий погляд п'яниці, який показує всьому світу дулю, говорить про внутрішні запеклості («П'яниця»). Крик старої біля розбитого вікна сповнений чи ненависті, то чи відчаю («Гнів»). Жінка з осколками небес над головою - уособлення горя («Горе»). У кожного з них своя історія, своє розчарування, свій біль. «Руїни церкви», які видно через пробите кулею вікно - це частина історії країни. Розбиті вікна не дають тепла і безпеки, яких потребує кожна людина і усі ми разом.

Світ цілих вікон інший. Його затишок не може порушити падаюча ваза з квітами, скинута з підвіконня стулкою вікна, що відкрилася від пориву вітру («Порив вітру»). Меланхолія дощу за вікном розбивається об яскраві фарби квітки («Дощ»). Родинне тепло відкритого вікна з дитячою іграшкою на підвіконні і випраним дитячим одягом, що сушиться перед ним на мотузках, домінує навіть над обшарпаними стінами, покритими графіті («Серед графіті»). Вікна нашого міста, прекрасні в своїй різноманітності, дивляться на нас своїми відкритими очима («Вікна Києва»). Світ цілих вікон - це світ тепла, надій, бажань і впевненості у їх виконанні. Диптих «Ставок за вікном» підсумовує роздуми автора і ставить перед глядачем питання. Що ми хочемо: дивитися крізь ціле вікно на чисту поверхню ставка, в якій відбивається сонце і хмари? Або через розбите перекошене вікно бачити сміття, що плаває по воді? Це наш спільний вибір. Заклик автора зрозумілий: Давайте склити і фарбувати наші вікна, перетворюючи їх в зберігачів миру, добра і порядності!

ABOUT THE PROJECT

A big mess starts with little things. So says the theory of "broken windows" that was formulated in the 80s by two American sociologists – James Wilson and Joe Kelling. A broken window gives impetus to vandalism, while the violation of the common rules of social life often becomes a precursor of lawlessness. In her art project, Irina Akimova opposes the dysfunctional world of broken windows to the world of normal unbroken ones. There are unlucky destinies and crippled souls behind the broken windows. The hard look of a drunkard, which shows a fig to the whole world, speaks of inner bitterness ("Drunkard"). The cry of an old woman in a broken window is full of either hatred or despair ("Anger"). A woman with the fragments of broken sky above her head is a personification of grief ("Grief"). Each of them has own story, own disappointment, and own pain. "The ruins of the church", which are visible through the bullet-punched window, hint at recent pages in the country's history. Broken windows do not provide warmth and security that we need.

The world of unbroken windows is different. Its coziness cannot be disturbed by the vase of flowers that was knocked down from a window sill by a gust of wind, which pushed the window to open ("Gust of wind"). Melancholy of the rain outside the window is dissolved by the bright colors of the flower ("Rain"). The warmth of an open window with a children's toy on a windowsill and washed children's clothes on the ropes dominates over the shabby house walls covered with graffiti ("Among the graffiti"). The windows of the native city, beautiful in their diversity, look at viewers with their open eyes ("Windows of Kyiv"). The world of unbroken windows is full of warmth, hopes, desires and confidence. The diptych "A pond outside the window" summarizes the author's thoughts and poses a question to the viewer. What do we want? To look through the unbroken window on the clean surface of the pond with reflections of the sun and the clouds? Or to see through the broken window the garbage floating on the water? This is our choice. The author's call is clear: Let's glass and paint our windows, turning them into the keepers of peace, goodness and decency!

В разбитых окнах счастья нет,
В них только острые осколки,
Там горе выключило свет,
Оставив пустоту на полке.

В разбитых окнах гнев и боль,
И крик, и треснувшее эхо.
Оно дрожит на си-бемоль,
Не встретив на пути помеху.

За рваной кожею стекла
Нет места миру и удаче.
Он одинок, она одна...
И жизнь идет совсем иначе.

Мир целых окон чист и строг,
Не терпит ссор, противоречий.
На подоконнике цветок
Под солнцем расправляет плечи.

Давайте красить и стеклить
Все окна в собственном жилище,
Чтобы любить, чтобы любить
И находить, что все мы ищем

Behind the broken windows there is no happiness.
They have only sharp splinters,
There, the grief turned off the light
Leaving the void on the shelf.

The broken windows host anger and pain,
And a scream, and a cracked echo,
Which trembles in B flat,
Meeting no interference on its way.

Behind a torn skin of the glass
There is no place for peace and luck.
He is alone, she is alone...
And life goes very differently.

The world of whole windows is clean and strict,
It doesn't tolerate quarrels and contradictions.
A flower on the windowsill
Straightens its shoulders under the sun.

Let's paint and glaze
All windows in our own house,
In order to love,
And to find what we are all looking for.

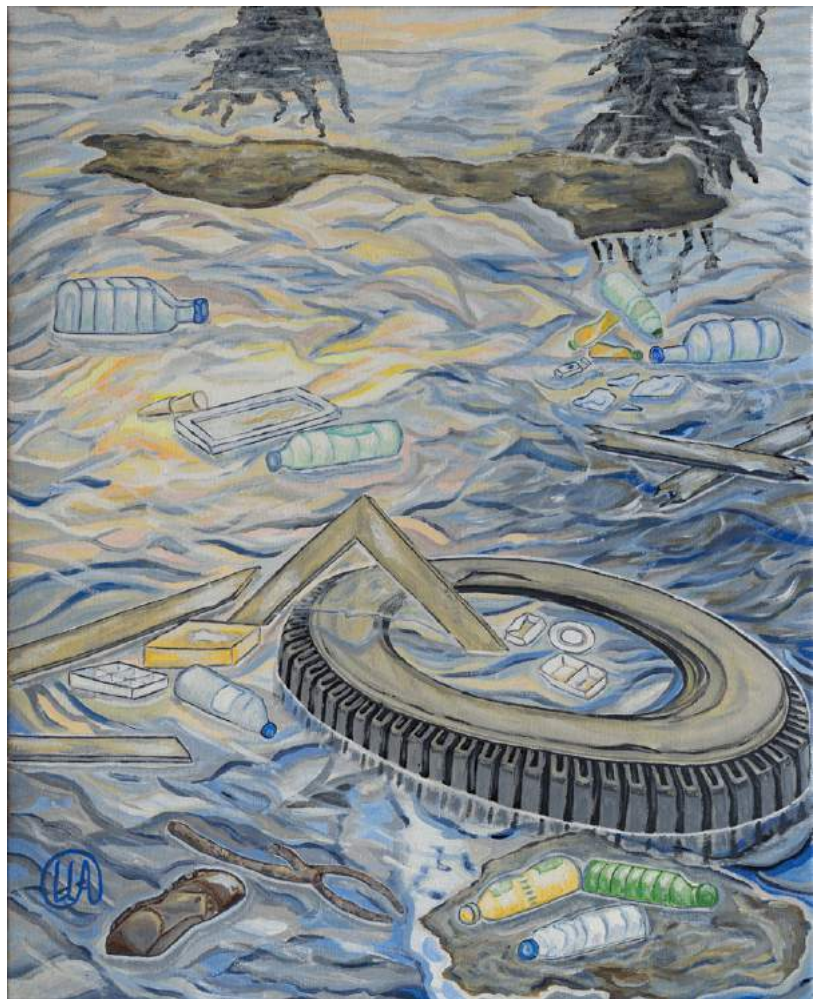

РУЇНИ ЦЕРКВИ | RUINS OF THE CHURCH, 2019
полотно, акрил | canvas, acrylic
100 x 80 cm

ГОРЕ
GRIEF
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 80 cm

П'ЯНИЦЯ | DRUNKARD, 2019
полотно, акрил | canvas, acrylic
100 x 80 cm

КРИК | SCREAM, 2019
полотно, акрил | canvas, acrylic
80 x 100 cm

БРУД,
ДИПТИХ
СТАВОК ЗА ВІКНОМ
MUD
DIPTYCH
POND OUTSIDE THE
WINDOW
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 80 cm

ВІДОБРАЖЕННЯ
ДИПТИХ
СТАВОК ЗА ВІКНОМ
REFLECTION
DIPTYCH
POND OUTSIDE THE
WINDOW
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 80 cm

СЕРЕД ГРАФІТІ | AMONG GRAFFITI, 2019
полотно, акрил | canvas, acrylic
120 x 100 cm

ВІКНА КИЄВА
WINDOWS OF KYIV
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

LIA19

ПОРИВ ВІТРУ
GUST OF WIND
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 80 cm

ПРОСТО ЛІТО

JUST SUMMER

«Є щось прекрасне у літі,
А з літом прекрасне і в нас»
Сергій Єсенін

ПРО ПРОЕКТ

Персональна виставка «Просто літо!» запрошує глядача у світ яскравих кольорів і експресії, наповнений сонцем і тонкою романтикою справжнього літнього настрою. Динамізм квіткових композицій, казковий профіль тіней дерев, філософія цівок літнього дощу – все це частини натхненної авторської розповіді про чудову пору року, сповнену сонцем, свіжістю, надіями та сподіваннями маленького дива.

Прості сюжети з повсякденного життя трансформуються в яскраву мозаїку образів, що сплітаються у відчуття радості від можливості жити в цьому світі і насолоджуватися ним, попри всі його проблеми та протиріччя. Уміння бачити красу допомагає зародити в людях бажання зберегти її, а також додати мудрості й доброти в життєву філософію.

Фігуративний живопис Ірини Акімової сповнений теплим м'яким світлом, тонким відчуттям кольору та вмінням сполучати і гармоніювати образи зі стилізованими декоративними елементами, немов омаж представникам стилю арт-деко, що пережив свій розквіт століття тому. В експозиції виставки представлений живопис, інсталяції та фотоарт-проект, який Ірина Акімова підготувала разом з відомим українським фотографом Сергієм Тумасовим.

Персональна виставка «Просто літо!» пройшла у музейно-виставкому центрі «Музей історії Києва» у червні 2019 р.

ABOUT THE PROJECT

Solo exhibition "Just summer!" invites the viewer into the world of expression and bright colors, filled with the sun and the subtle romance of true summer mood. The dynamism of flower compositions, the fabulous shapes of tree shadows, the philosophy of the summer rain, the mystery of summer cobweb and starry night – all these parts together form an inspired author's story about a wonderful time of the year, full of freshness, hopes and expectations of little wonders.

Simple stories from everyday life are transformed into a vivid mosaic of images that are interwoven by joy to live and appreciate this world, despite all the problems and contradictions. The ability to appreciate the beauty of the world is very important, since it motivates the people to protect it and adds wisdom and kindness to the philosophy our life.

Figurative painting by Iryna Akimova is full of warm, soft light, and a subtle sense of color. Al the paintings this cycle is united by the stylized decorative elements as an homage to Art Deco style, which flourished a century ago.

Solo exhibition "Just summer!" took place in Kyiv History Museum in June 2019.

ДІВЧИНА І СОНЦЕ
GIRL & SUN
2019
полотно на картоні, акрил
canvas on cardboard, acrylic
100 x 100 cm

TIHI
SHADOWS
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

ГОРОБЕЦЬ
SPARROW
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

ЛІТНЯ ПАВУТИНА
SUMMER COBWEB
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

БІЛІ КВІТИ
WHITE FLOWERS
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

ДОЩ
RAIN
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

ЖОВТІ КВІТИ
YELLOW FLOWERS
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

РОЖЕВІ КВІТИ
PINK FLOWERS
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

DREAM IN SUMMER NIGHT

IRYNA AKIMOVA, SERGIY TUMASOV

СОН ЛІТНЬОЇ НОЧІ

ІРИНА АКІМОВА, СЕРГІЙ ТУМАСОВ

ПРО ПРОЕКТ

Яскраві ландшафтні фотороботи Сергія Тумасова разом з оригінальними живописними фантазіями Ірини Акімової відводять в примарний світ сновидінь, в якому є місце для будь-яких несподіваних перетворень і сюжетів. Вони народжуються прямо на очах у глядача як продовження і майстерне доповнення природних пейзажних ниток. З почервонілої спеки літньої ночі з'являється ангел сну, що несе людям трансформації їх власних відчуттів, бажань і надій (АНГЕЛ ЛІТНЬОЇ НОЧІ). Комусь він ненадовго дарує світ мрії, що здійснилися. І тоді з маленького сараю посеред поля виростає замок (ЗАМОК), а простий дотик руки, як у царя Мідаса, перетворює залиті сонцем гірські хребти в злитки золота (ЗОЛОТО МІДАСА). Інших ангел сну забирає в країну фентезі, де струмені водоспаду виявляються мандрівними привидами забутого озера (ПРИВИДИ ЗАБУТОГО ОЗЕРА), в містичній бухті прямо з води виходить морська фея (МОРСЬКА ФЕЯ), а в пустелі сухе дерево перетворюється на величезного динозавра, що несе загрозу і руйнування (ДИНОЗАВР).

Тонка грань єдності природи і людської свідомості... Вона надзвичайно тендітна і вразлива, як саме сновидіння. Чи вдасться нам зберегти магічну гармонію між навколишнім світом і людиною не уві сні, а наяву? Залежить від нас...

Фотоарт-проект був частиною персональної виставки Ірини Акімової «ПРОСТО ЛІТО!»

ABOUT THE PROJECT

The vivid landscapes of Sergey Tumasov, together with the original picturesque fantasies of Iryna Akimova, bring the spectator to the ghostly dream world with unexpected transformations
and plots. They appear as a continuation and masterful complement to natural landscapes. Angel of dreams appears in the red heat of the summer night and brings different fantastic variations of people's own feelings, desires and hopes (ANGEL OF THE SUMMER NIGHT). Some people for a short while are carried in the world where their dreams become a reality. Then a small shed in the middle of the field grows into a castle (CASTLE), and a simple touch of the hand, like that of King Midas, transforms the sun-covered mountain ranges into bars of gold (GOLDEN MIDAS). Other people are brought by the angel of summer night to the fantasy land, where the streams of the waterfall turn into the wandering ghosts of the forgotten lake (THE GHOSTS OF THE FORGOTTEN LAKE); or in the mystical bay, where a sea fairy (SEA FAIRY) emerges directly from the water; or in the desert, where a small dry tree turns into a large threatening dinosaur (DINOSAUR).

The fine line between nature and human consciousness ... It is extremely fragile and vulnerable, like a dream. Will we be able to preserve the magic harmony of the world and mankind in the future? Or it is only a dream? It depends on us ...

This fotoart project was part of the solo exhibition "JUST SUMMER"!

ЗАМОК
CASTLE
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

ПРИВИДИ ЗАБУТОГО ОЗЕРА
GHOSTS OF
THE FORGOTTEN LAKE
2019
мішана техніка, полотно
mixed media, canvas
100 x 100 cm

ЗОЛОТО МІДАСА
MIDAS GOLD
2019
змішана техніка, полотно
mixed media, canvas
100 x 100 cm

ЗОРЯНА НІЧ
STARLIGHT NIGHT
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

АНГЕЛ ЛІТНЬОЇ НОЧІ
SUMMER NIGHT ANGEL
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

МОРСЬКА ФЕЯ
SEA FAIRY
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

ДИНОЗАВР
DINOSAUR
2019
полотно, акрил
canvas, acrylic
100 x 100 cm

ІНСТАЛЯЦІЯ
З ЧИСТОГО АРКУШУ
INSTALLATION
FROM SCRATCH
2019

ПОРЯДОК ДЕННИЙ
AGENDA

UKRAINIAN CONTEMPORARY WOMEN'S ART FEST

ПРО ПРОЕКТ

У червні – липні 2019 року у виставкому залі Інституту проблем сучасного мистецтва пройшов другий всеукраїнський фестиваль сучасного жіночого мистецтва Ukrainian Contemporary Women's Art Fest 2019 «ПОРЯДОК ДЕННИЙ», організований Українською асоціацією жіночих досліджень у мистецтві (UAFRA) у співпраці з Інститутом проблем сучасного мистецтва НАН України.

Свій «Порядок денний» є у кожної людини, у тому числі і митця. У ньому переплітаються різні речі – особисті почуття, родинні стосунки, професійне зростання, побут та інше. Порядки денні є і у численних маленьких та великих соціальних груп, будь то мешканці села, регіону, країни або усього світу. Їх багато і всі вони різні за пріоритетами. Уся ця різноманіть індивідуальних та загальних порядків денних несе купу протиріч. Але водночас вони перетинаються між собою, бо мають спільну мету – прагнення до миру, добробуту та гармонійного розвитку світу. Сучасне мистецтво, як форма соціальної комунікації, пропонує емоційну візуалізацію порядку денного, роблячи його об'єктом рефлексії мистецьких практик.

Артфест запропонував мисткиням замислитися над такими питаннями: Який порядок денний сучасних українських жінок-художниць? Як вони відчувають та відображають у власній творчості вібруючий вирій подій як особистих, так і світових? Як вони сприймають порядок денний свого міста і своєї країни? Як впливає навколишній світ на їх тонку емоційну творчість? Як реалізувати порядки денні та знайти гармонію між особистими та загальними пріоритетами? Багатоманітність мистецьких проявів допомагає побачити світ так, як його бачить соціум, і стимулює аналіз подій, відкриття нових сенсів, переосмислення власного відношення до вже відомого та сталого. Оцінка того, що є зараз, може стати поштовхом для майбутніх змін, розширення соціального та культурного досвіду та формування нового порядку денного.

Ірина Акімова представила на фестивалі два своїх проєкти «П'яничка» та «З чистого аркушу».

ABOUT THE PROJECT

In June-July 2019, the second All-Ukrainian Contemporary Women's Art Fest 2019 "Agenda", organized by the Ukrainian Association of Women's Studies in Art (UAFRA) and the Modern Art Research Institute of the National Academy of Arts in Ukraine.

Every person, including the artist, has his/her own agenda. It puts together different things - personal feelings, family relationships, professional growth, life and more. Small and large social groups, residents of a village, a region, a country or the whole world- all of them have their own agendas with different priorities. All this variety of individual and general agendas carries a lot of contradictions. At the same time, they overlap, because they share a common goal - the desire for peace, prosperity and the harmonious development of the world. Contemporary art, as a form of social communication, offers emotional visualization of the agenda, making it an object for reflection in artistic practices.

Art fest suggested to the artists to consider several questions: What is the agenda of contemporary Ukrainian women artists? How do they feel and reflect in their creativity the vibrating swell of events? How do they perceive the agenda of their city and their country? How does the outside world affect their subtle emotional creativity? How to implement agendas and find harmony between personal and overall priorities? The diversity of artistic manifestations helps to see the world in the way that society sees it, and stimulates the analysis of events, the discovery of new meanings, the rethinking of one's own attitude to what is already known and sustainable. Assessing present events might be the impetus for future change, for broadening social and cultural experiences and shaping a new agenda.

At the artfest Iryna Akimova presented two projects "Drunkard" and "From Scratch".

Installation
FROM SCRATCH

Інсталяція
З ЧИСТОГО АРКУШУ

Скільки разів ти кавав собі обіцянку врахувати свої помилки, забути минулі болі і розчарування і почати життя з чистого аркуша? Один, десять або щопонеділка? Скільки планів і програм реформ було прийнято за коротку історію країни? Нові обличчя змінювали старі. У забуття йшло минуле, залишаючи місце обіцянкам світлого майбутнього і новим планам «з чистого аркуша» Коли ж ми, нарешті, зрозуміємо, що майбутнього без минулого не буває? Історична пам'ять допомагає виростити на коренях минулого здорові паростки, врахувати накопичений досвід і досконалі помилки. Чистий аркуш - це чергова сторінка товстої книги життя.

How many times have you made a promise to take note of your mistakes, forget past pains and disappointments and start living from a blank sheet? One, ten times or every Monday? How many reform plans and programs have been adopted in the country's short history? New faces replace old faces. The past is forgotten, leaving room for the promises of a bright future and new plans "from scratch ". When will we finally realize that there is no future without the past? Historical memory helps to grow on the roots of the past healthy sprouts, taking into account the accumulated experience and past mistakes. A blank sheet is the next page of a thick book of life.

З ЧИСТОГО АРКУШУ, частина I
FROM SCRATCH, part I
2019
акрил на полотні, змішана техніка
acrylic on canvas, mixed media
100 x 130 cm

З ЧИСТОГО АРКУШУ
частина II
FROM SCRATCH
part II
2019
акрил на полотні,
змішана техніка
acrylic on canvas,
mixed media
100 x 80 cm

«П'ЯНИЧКА»

Страшно, коли особистий порядок денний складається з одного пункту - знайти чергову пляшку горілки. Це дорога до зубожіння, злочину і виродження. В Україні зараз близько 1.7 млн алкозалежних, з яких більш ніж половина - жінки. Їм потрібне лікування. А країні потрібний порядок денний з боротьбою проти бідності, яка є серйозним поштовхом до алкоголізму.

It is frightening when the personal agenda consists of one item - to find another bottle of vodka. It is the road to poverty, crime and degeneration. There are now about 1.7 million addicts in Ukraine, of whom more than half are women. They need treatment. And the country needs an agenda to fight poverty, which is a serious impetus for alcoholism

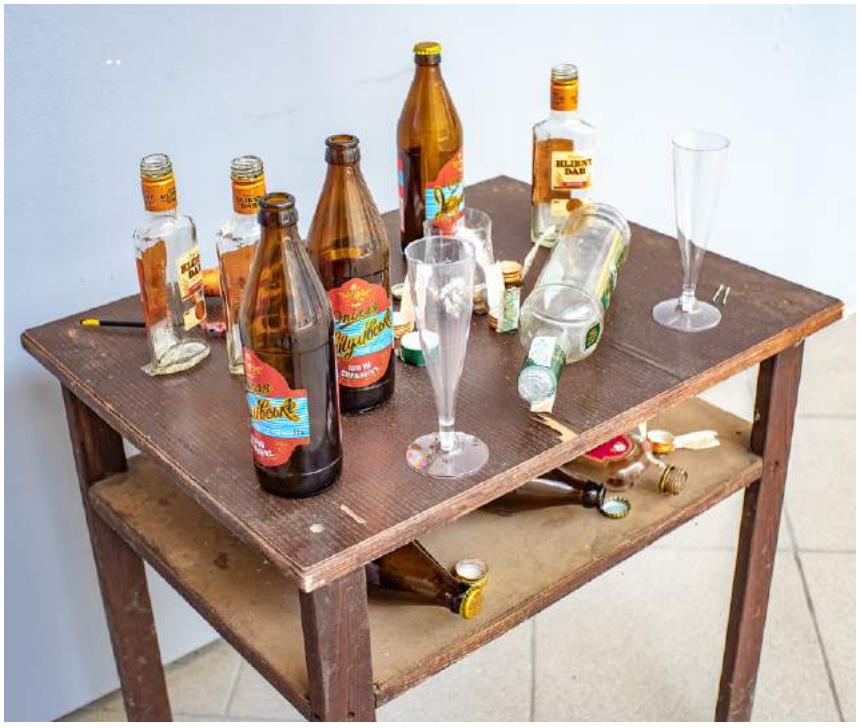

“DRUNKARD”

ІНСТАЛЯЦІЯ «П'ЯНИЧКА»
INSTALLATION «DRUNKARD»
2019
акрил на полотні, дерево, скло, змішана техніка
acrylic on canvas, wood, glass, mixed media
100 x 80 cm

МОЖНА – НЕ МОЖНА

ПРО ПРОЕКТ

Ми все своє життя знаходимося в системі координат «можна - не можна», «дозволено - не дозволено». Подібна система обмежень дозволяє безлічі різних людей мирно співіснувати в суспільстві, розвиватися самим і розвивати суспільство. В першу чергу ця «система» покликана оберігати нашу особисту безпеку, оскільки забороняє нам те, що шкідливо для інших членів суспільства.

Набір етичних правил «можна - не можна» ми отримуємо в ранньому дитинстві від батьків разом з рекомендаціями шукати певні компроміси в рамках цих обмежень. Система «можна - не можна» описує складні взаємини між державою і особистістю: від ліберального «можна те, що не заборонено» до авторитарного «можна те, що дозволено (державою, громадською думкою або чимось іншим)».

У науці «можна - не можна» скоріше не питання сенсу, а питання етики самого пошуку, механізму та сфери застосування наукового відкриття. Що таке «можна» і «не можна» в мистецтві? Як нові підходи, нові техніки, нові теми породжують нові смисли? Під впливом яких чинників сьогодні мистецтвом стає те, що раніше ним не було? Система координат «можна - не можна» розвивається разом із суспільством, його історичним, політичним, соціальним, культурним контекстом. Чи є вона інструментом розвитку та розмаїття, або обмежувачем свободи думки і творчості?

Виставка пропонує відкритий діалог між художниками та глядачами. Які проблеми з системи координат «можна - не можна» хвилюють сучасних художників? Як трансформується ця система координат в нашу динамічну епоху? Які особисті «можна» і «не можна» стають важливими для художників і відображаються в їх творчості?

Виставка пройшла у вересні 2019 в Музеї історії Києва.
В рамках виставки Ірина Акімова представила свій диптих «Диктатура»

POSSIBLE NOT POSSIBLE

ABOUT THE PROJECT

All our life we are in the coordinate system “can – cannot”, “allowed – not allowed”. Such a system of restrictions allows many different people to coexist peacefully in the society, to develop themselves and the society. First and foremost, this «system» is intended to protect our personal security, since it prohibits us from being harmful to other members of society.

The set of ethical rules «you cannot do» we get in early childhood from our parents, along with the recommendations to seek some compromise within these restrictions. The “can – cannot” coordinate system evolves with the society, its historical, political, social and cultural context. Is it an instrument of development and diversity, or a limiter of freedom of thought and creativity?

The “can – cannot” system describes the complex relationship between the state and the individual: from the liberal “allowed what is not forbidden” to authoritarian “possible what is explicitly allowed by the (state, public opinion, or something else)”. In science, «possible - not possible», is rather a question of ethics of the search (the mechanism and scope of scientific discovery) than a question of meaning (scientific discovery is automatically a rejection of traditional «impossible»).

What is «possible» and «impossible» in the arts? How do new approaches, new techniques, new topics generate new meanings? How do new art objects evolve? What concerns contemporary artists in the “can – cannot” coordinate system? How does this coordinate system transform in our dynamic era? What personal «cans» and «cant's» become important to the artists and are reflected in their work?

This exhibition took place in September 2019 in Kyiv History Museum. Iryna Akimova presented here diptych “Dictatorship”

ДИКТАТУРА МЕНШОСТІ | DICTATORSHIP OF THE MINORITY, 2019
акрил на полотні | acrylic on canvas
100 x 120 cm

ДИКТАТУРА БІЛЬШОСТІ | DICTATORSHIP OF THE MAJORITY, 2019
акрил на полотні | acrylic on canvas | 100 x 120 cm

ГРЕЦЬКА КОЛИСКА

ПРО ПРОЕКТ

Виставка «Greek accent: Ukrainian vision» пройшла у жовтні 2019 в Афінах у Посольстві України в Греції та в провідній грецькій галереї "PurPur Gallery" в м.Ламія (муніципалітет Ламія). Організатором проєкту виступив Культурний центр «АртЛайн» за підтримки МЗС України та Посольства України в Греції. UAFRA стала партнером проєкту. «Грецький акцент» проєкту полягав у тому, що автори спробували творчо осмислити і відтворити своє бачення культурної спадщини Греції, «колиски європейської цивілізації», пошуків та втілення класичних ідеалів краси та гармонійного розвитку, народжених Давньою Грецією, та їх вплив на людину в сучасному надшвидкісному, повному викликів, світі.

В рамках виставки Ірина Акімова представила свій проект ГРЕЦЬКА КОЛИСКА Греція - колиска мистецтв і демократії. Там з'явилися ці великі інструменти духовної свободи з усіма їхніми внутрішніми силами розвитку і суперечностями. На коренях грецької класики розвивався живопис від епохи Відродження до сучасного мистецтва: від шукачів досконалих форм і ліній до тих, хто намагався повністю звільнитися від їх пут. Чари театру, ледь виникнувши, назавжди подарували людству світ масок, за якими може сховатися не тільки актор, але і глядач. Чудо демократії народилося разом остракізмом. Плине час, але еліксир натхнення не висихає в грецькому сосуді.

GREEK CRADLE

ABOUT THE PROJECT

The exhibition "Greek accent – Ukrainian vision" took place in October 2019 in Athens at the Embassy of Ukraine in Greece and at the leading Greek gallery PurPur Gallery in Lamia (Lamia Municipality). It was organized by the ArtLine Cultural Center with the support of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine and the Embassy of Ukraine in Greece. UAFRA was a partner of the project. The Greek accent in the project encouraged the authors to present their vision of the cultural heritage of Greece, the "cradle of European civilization". It was a dialogue on the impact of the classical ideals of beauty and harmonious development born in Ancient Greece on modern life.

Here, Iryna Akimova presented her project GREEK CRADLE Greece is the cradle of arts and democracy. It gave birth to great instruments of spiritual freedom with all their contradictions and internal forces of development. Greek classics gave a start to the history of painting from the Renaissance to contemporary art, and inspired both seekers of perfect forms and lines and those who tried to get rid of their shackles. The magic of the theater, barely arising, has presented to the humanity a world of masks, behind which both actors and spectators can hide their identity. The miracle of democracy was born together by ostracism. Time is flowing, but the elixir of inspiration does not dry up in the Greek vessel.

З ГРЕЦЬКОГО СОСУДУ НАРОДИВСЯ ЖИВОПИС: ВІД БРЕГЕЛЯ ДО ТВОМБЛІ
GREEK AMPHORA GAVE BIRTH TO PAINTING: FROM BREUGEL TO TWOMBLY
2019
акрил на полотні | acrylic on canvas
50x50 cm

ТЕАТР І МАСКИ | THEATRE AND MASKS, 2019
акрил на полотні | acrylic on canvas
50 x 50 cm

НОЖИЦІ ОСТРАКІЗМУ | THE SCISSORS OF OSTRACISM, 2019
акрил на полотні | acrylic on canvas
50 x 50 cm

НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКА ВИСТАВКА
СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА

GERMAN-UKRAINIAN
CONTEMPORARY ART EXHIBITION

ЖІНКИ В МИСТЕЦТВІ

WOMEN IN ART

ПРО ПРОЕКТ

Німецько-українська виставка «Жінки в мистецтві» була організована Frau-kunst-politik.de та UAFRA за підтримкою амбасади України в Німеччині та пройшла в вересні-жовтні 2019 року в культурному центрі Вілла Мор, Мюнхен, Німеччина. Це був діалог про роль жінок у сучасному світі та в мистецтві та про те, як різні соціальні та етичні питання і проблеми відображаються у мистецтві.

ABOUT THE PROJECT

German-Ukrainian contemporary Art Exhibition “Women in Art” was organized by Frau-kunst-politik.de and UAFRA with the support of the Embassy of Ukraine in Germany Project and took place in September - November, 2019, at Villa Mohr Cultural Center, Munich, Germany. It was an artistic dialogue about the role of women in the modern world and in the arts, about the reflection of various social and ethical issues and challenges by the artists.

МИ РІЗНІ, ТА МИ РАЗОМ
WE ARE DIFFERENT,
AND WE ARE TOGETHER
2019
акрил на полотні
acrylic on canvas
70 x 50 cm

ЧАС ШВИДКО ПЛИНЕ
TIME PASSES QUICKLY
2019
акрил на полотні
acrylic on canvas
70 x 50 cm

ДОЩ ОЧИЩЕННЯ
THE PURIFYING RAIN
2019
акрил на полотні
acrylic on canvas
70 x 50 cm

ПОГЛЯД КРІЗЬ ЛАШТУНКИ

A LOOK THROUGH THE BACKSTAGE

ПРО ПРОЕКТ

Кураторський арт-проєкт Ірини Акімової «Погляд крізь лаштунки» був представлений в Музеї історії Києва у лютому-березні 2020 року. Проєкт запропонував поглянути на життя через призму шекспірівських рядків: «Весь світ - театр. У ньому жінки, чоловіки - усі актори». Актори на сцені ведуть нас в придумані світи, пропонуючи співпереживати сюжету п'єси. Ми - вдячні глядачі - з щирим інтересом спостерігаємо їх дійство на театральних підмостках, дізнаючись в героях своїх знайомих або себе і приймаючи фінал із задоволенням або філософською усмішкою. За стінами театру, в реальному житті ми граємо свої ролі в родині, на роботі, в суспільстві. Творимо і придумуємо власні історії. У щоденному театрі життя змішуються вигадка і реальність. Ми хочемо головних ролей, але нерідко залишаємося в масовці. І шукаємо своє місце в складній п'єсі під назвою «життя».

Погляньмо з-за лаштунків на сцену життя і в глядацький зал. Які вони - актори, з якими ми стикаємося в нашому житті? Як глядачі сприймають театральні історії і акторів, мінливих разом з роллю? Чим живе глядацький зал, в якому кожен глядач грає власну роль? Як нам вдається в житті одночасно грати дві ролі - глядача та актора? Які маски і навіщо ми надягаємо на себе в реальному житті? Де проходить тонка грань між грою і реальними почуттями? Як змінюються наші власні ролі в залежності від зовнішніх обставин і нашого становлення як особистості?

В рамках проєкту «Погляд крізь лаштунки» Ірина Акімова представила дві свої роботи: цикл «Маски», у який увійшли три картини та анімація на тему цих картин, та інсталяцію «Все життя-театр», що стала основою перформансу.

ABOUT THE PROJECT

Irina Akimova's curatorial art project "A Look Through the Backstage" was presented at the Kyiv History Museum in February-March 2020. The project offered a glimpse into life through the prism of Shakespeare's lines: "The whole world is a theater. In it women, men – all are actors. " The actors on stage take us into the worlds of imagination, offering to empathize with the plot of the play. We - grateful spectators - follow their acting on the stage, recognize finale with pleasure or philosophical smile ourselves or our acquaintances in the heroes of the play. In real life, we play our roles in the family, at work, in society. We create and come up with our own stories. Fiction and reality are mixed in the daily theater of life. We want the leading roles, but we often stay in extras. And we are searching for our place in a complex play called "life".

Let's look from behind the scenes on the stage and into the auditorium. What kind of actors we face in our lives? How do spectators perceive the theatrical stories and actors who change every time with a new role? What is going on in auditorium where every spectator plays his / her own role? How do we manage to play two roles at the same time - the spectator and the actor? What masks and why do we put on ourselves in real life? Where is the fine line between the play and real feelings? How do our own roles change over life ?

At the exhibition “A Look Through the Backstage”, Iryna Akimova presented her two works: the cycle “Masks”, which included three paintings and animation, and the installation “All Life is a Theater”, which became the basis of the performance.

ТЕАТР | THEATRE, 2020
акрил на полотні | acrylic on canvas
90x90 cm

ВИБІР | CHOICE, 2020
акрил на полотні | acrylic on canvas
90 x 90 cm

ПРОДАВЕЦЬ МАСОК | THE SELLER OF MASKS, 2020
акрил на полотні | acrylic on canvas
90 x 90 cm

ТЕАТР
THEATRE
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
90 x 90 cm

ВИБІР
CHOICE
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
90 x 90 cm

ПРОДАВЕЦЬ МАСОК
THE SELLER OF MASKS
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
90 x 90 cm

Перформанс

Все життя – театр

Будильник, утро, новый день встречаю.
В окно стучится ветер со двора.
Расческа, пудра, сумка, чашка чаю.
Одета маска. Все, идти пора!

Что ждет меня: обиды или ласки?
Забвенье или славы полоса?
И я играю, и меняю маски,
одежду, грим, движенья, голоса.

Усталости нет места и в помине,
врываюсь в диалоги сгоряча…
Хотелось быть и музой, и богиней,
Но в пьесе роль надежного плеча.

И я решаю жизни уравненья
спокойною и твердою рукой,
в обыденном черпаю вдохновенье,
другим дарю заботу и покой.

Во время театрального прогона
Меня не мучит мира суета.
Я обращаю страшного дракона
В ленивого домашнего кота.

Но день окончен. Вечер не нарушу.
Его согреет скрипка и гобой.
Снимаю маску. Обнажаю душу.
И снова становлюсь сама собой.

Performance

All Our Life is Theatre

An alarm clock, morning... I meet a new day.
The wind is knocking on the window from the yard.
A comb, a powder, a bag, a cup of tea…
I put on a mask. It's time to go!

What awaits me: resentment or affection?
Oblivion or a wreath of glory?
I play and change my masks,
My clothes, makeup, movements, and voice.

There is no place for fatigue,
I burst into the dialogues in haste...
I wanted to be a muse or a goddess.
But in the play there is only the role of a reliable shoulder.

And I solve life equations
With a calm and steady hand.
I draw inspiration from the ordinary things,
And provide others with care and peace.

During a theater run
Vanity does not torment me.
I turn a scary dragon
Into a lazy home cat.

The day is over. I won't disturb the evening.
The violin and oboe will warm it up.
I take the mask off, and strip my soul.
And I become myself again…

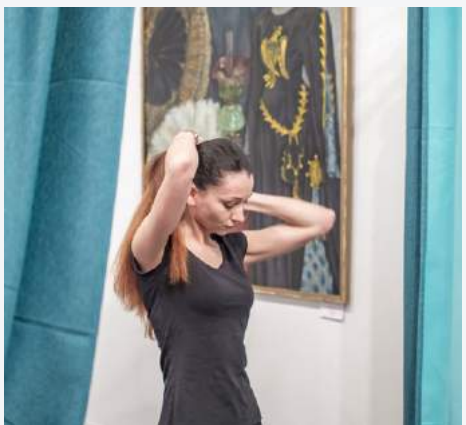

МУЗИКА

MUSIC

Живопис – це німа поезія, стверджував Леонардо да Вінчі. У цьому проєкт я хотіла показати живопис як динамічний зліпок музики, гармонійно відображає її композицію, стиль, ритм, колорит і образи. Я малюю музику... Намагаюся дати своє індивідуальне візуальне трактування різних музичних творів. Працюючи над картинами, я спочатку ділила музичний твір на кілька складових (що не завжди збігалися з теоретичною музичною конструкцією). Кожна складова з'являлася як окремий елемент візуальної композиції. Потім я визначала колірну гамму і композиційну структуру кожного елемента. Мої інструменти - колір, форми, лінії, що відображають тональність, силу звуку або цілі музичні фрази. В одних роботах (Перший концерт для фортепіано з оркестром Шопена) колірні композиції різної форми разом з варіаціями складних фігур з численними вигинами мовою абстракції передають музичні фрази, що складаються в єдиний твір, відображаючи його настрій і інтонації. В інших роботах з'являються символічні фігуративні образи (РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА), що доповнюють абстрактну композицію, дозволяючи точніше передати драматизм музичного твору. А в деяких роботах (ПОРИ РОКУ В БУЕНОС АЙРЕСІ) домінують фігуративні композиції, що через асоціації з образами природи або міста допомагають відобразити дух і характер музичного творіння. У більшості робіт символічно присутня головна тема музичного твору і його ритм. Наприклад, в БОЛЕРО музична тема зашифрована у висоті містичних свічок, що грою уяви перетворюються на ноти, а лінії, схожі на нотний стан, стають носіями ритму.

Музика і живопис мають багато спільного. У кожного є свої закони в композиції, ритмі, кольоровому/звуковому рішенні. Дотримання цих законів важливо для гармонії сприйняття і живопису, і музики. І навіть порушення цих законів теж має свої логіку і правила. Їх важливо зрозуміти для того, щоб візуальний образ зміг увібрати в себе частинку душі музичного твору. Водночас необхідність зберегти цю внутрішню логіку не заперечує, а навпаки дає унікальну можливість пропустити її через свої емоції та життєву філософію. І тоді на картині з'являється не просто перший концерт для фортепіано з оркестром Шопена, а мій Шопен, такий, яким я його чую, відчуваю і дихаю. Подивіться на нього і послухайте його разом зі мною.

Проєкт МУЗИКА – це моя розповідь про улюблену класичну музику мовою сучасного живопису. У проєкті зібрані картини та інсталяції, створені на теми музичних творів композиторів різних епох і різних напрямків. Від класики Вівальді та Шопена, пізнього романтизму Прокоф'єва і Равеля, експресіонізму і додекафонії Шенберга до танго нуево П'яццолли. Сюди ввійшла і інсталяція на тему музичних інструментів симфонічного оркестру.

Проєкт МУЗИКА був представлений глядачеві як частина моєї соло виставки, що проходила в жовтні 2020 року в Музеї історії міста Києва.

Painting is silent poetry, Leonardo da Vinci argued. In this project, I wanted to present painting as a dynamic cast of music, that harmoniously reflects its composition, style, rhythm, color and images. I paint music ... I try to give my own individual visual interpretation of different music works. While working on the paintings, I first divided the musical work into several components (which did not always coincide with the theoretical musical construction). Each component appeared as a separate element of the visual composition. Then I determined the color scheme and compositional structure of each element. My instruments were colors, shapes, lines that reflect tonality, strength of sound, or whole musical phrases. In some works (Chopin's First Concerto for Piano and Orchestra), the language of abstraction of color compositions of various shapes and variations of complex figures with numerous bends convey musical phrases, that fold into the unified musical piece, reflecting its mood and intonation. In other works (ROMEO AND JULIET), symbolic figurative images complement to the abstract composition, supporting the dramatic story of the musical work . Sometimes (THE SEASONS IN BUYNES AIRES), the pictures are dominated by figurative compositions, which through associations with images of nature or the city help to reflect the spirit and character of the musical creation. Most of the time, in my pictures I present symbolically the main musical theme and rhythm of the musical work. For example, in BOLERO, the musical theme is encoded in the height of mystical candles, which by the play of imagination, turn into notes, while the lines that look similar to a stave become the bearers of rhythm.

Music and painting have a lot in common. Each has its own laws of composition, rhythm, color / sound solution. Compliance with these laws is important for the harmony of perception of both painting and music. Even violation of these laws has its own logic and rules. It is important to understand them, so that the visual image can absorb a piece of the musical soul. At the same time, the need to preserve this internal logic does not deny, but on the contrary gives a unique opportunity to unite it with one's own emotions and philosophy of life. And then it not just Chopin's first concert for piano and orchestra that appears in the picture. It is my Chopin, in the way I hear it, feel, and breathe. Look at it and listen to it with me.

The MUSIC project is a story about my favorite classical music works in the language of contemporary painting. The project contains paintings and installations created on the themes of musical works by composers of different eras and different directions. From the classics of Vivaldi and Chopin, the late romanticism of Prokofiev and Ravel, expressionism and dodecaphony of Schoenberg to the tango nuevo of Piazzolla. This also includes an installation on the theme of musical instruments of a symphonic orchestra.

The MUSIC project was presented to the viewer as part of my solo exhibition, which took place in October 2020 at the Museum of the History of Kyiv.

ЦИКЛ МУЗИКА. Ф.ШОПЕН, КОНЦЕРТ ДЛЯ ФОРТЕПІАНО З ОРКЕСТРОМ №1, ALLEGRO MAESTOSO, ЧАСТИНА А
CYCLE MUSIC. F.CHOPIN. CONCERTO FOR PIANO AND ORCHESTRA N1, ALLEGRO MAESTOSO, PART A
2020
акрил на полотні | acrylic on canvas | 100 x 100 cm

ЦИКЛ МУЗИКА. Ф.ШОПЕН, КОНЦЕРТ ДЛЯ ФОРТЕПІАНО З ОРКЕСТРОМ №1, ALLEGRO MAESTOSO, ЧАСТИНА В
CYCLE MUSIC. F.CHOPIN.CONCERTO FOR PIANO AND ORCHESTRA N1, ALLEGRO MAESTOSO, PART B
2020
акрил на полотні | acrylic on canvas | 100 x 100 cm

ЦИКЛ МУЗИКА. Ф.ШОПЕН, КОНЦЕРТ ДЛЯ ФОРТЕПІАНО З ОРКЕСТРОМ №1, ALLEGRO MAESTOSO, ЧАСТИНА С
CYCLE MUSIC. F.CHOPIN. CONCERTO FOR PIANO AND ORCHESTRA N1, ALLEGRO MAESTOSO, PART C
2020
акрил на полотні | acrylic on canvas | 100 x 100 cm

ЦИКЛ МУЗИКА, Ф.ШОПЕН, КОНЦЕРТ ДЛЯ ФОРТЕПІАНО З ОРКЕСТРОМ №1, LARGETTO
CYCLE MUSIC. F.CHOPIN.CONCERTO FOR PIANO AND ORCHESTRA N1, LARGETTO
2020
акрил на полотні | acrylic on canvas | 100 x 100 cm

ЦИКЛ МУЗИКА. Ф.ШОПЕН, КОНЦЕРТ ДЛЯ ФОРТЕПІАНО З ОРКЕСТРОМ №1 RONDO: VIVACE
CYCLE MUSIC. F.CHOPIN. CONCERTO FOR PIANO AND ORCHESTRA N1, RONDO: VIVACE
2020
акрил на полотні | acrylic on canvas | 100 x 100 cm

Перший концерт Ф. Шопена для фортепіано з оркестром мі мінор

Концерт написаний в трьох частинах: Allegro maestoso, Romance: Larghetto, Rondo: Vivace

Перша частина найбільша, їй присвячено три картини циклу. На картинах композиція розвивається по діагоналі - з лівого нижнього кута до правого верхнього кута (частина А), з верхнього лівого кута до правого нижнього (частина В) і знову з нижнього лівого кута до правого верхнього (частина С). Мелодія представлена у вигляді крони фантастичного дерева з добре помітними рядами «суцвіть». Довгі ряди (наприклад, в частині А їх вісім) відповідають авторському умовного поділу музичного твору на частини. «Суцвіття» - короткі музичні фрази всередині ряду.

Загальний фон трьох картин - синьо-блакитний. Це колір прозоро-урочистої, граціозної мелодії першої частини концерту. На першій картині композиція починається з символічного стовбура дерева з декількома паралельними товстими гілками. Вони відображають величний фанфарний характер вступу концерту. Цей елемент повторюється на картинах, як і в музиці. Тон «суцвіть» змінюється - від блідо блакитного, блідо фіолетового і зеленого до насичено жовтого і красного - разом з розвитком мелодії від м'яких і ліричних роздумів до патетичних, наповнених волею і міццю музичних фраз. Білі графічні малюнки всередині «суцвіть» символізують музичний малюнок окремих музичних фраз твору. Вони повторюються, відображаючи повторення і розвиток мелодії концерту.

Світлі блакитні, зелені та фіолетові тони картини, що написана на тему другої частини концерту, відповідають спокійному безтурботному настрою Romance: Larghetto. Романтична мелодія нагадує про красу природи і її досконалість. Композиція цієї картини представлена кулею - досконалою природною формою. Що це - крапля дощу на листях дерев, у якій відображаються фарби навколишнього світу? Або це вся земна куля, яка ніжиться в сонячних променях? Музична розповідь на цій картині починається з лівого боку кулі, де з неї, як своєрідна пуповина, виходить зелене стебло, і закінчується внизу, там де з'являється золотисто-жовта нитка фіналу. Розповідь розділена на вісім музичних складових - вісім сегментів кулі. Плавний горизонтальний малюнок окремих елементів підкреслює спокійний романтичний характер музики. У кількох місцях горизонтальні лінії перетинаються вертикальними, нагадуючи про красиві гаммообразні пасажі в другій частині концерту. Профіль горизонтальних графічних елементів відповідає музичним фразам твору, його двом основним музичним темам, розвиток яких завершується емоційним фіналом.

Заключна частина концерту була написана композитором з використанням тем народної танцювальної музики. Панує атмосфера свята. На картині вона відображена домінуванням яскравих зелених і помаранчевих тонів. Жива динаміка форм сегментів, на які розділена картина, енергійні вигини елементів, що нагадують невеликі «клубочки» стрічок, підкреслюють яскраву і бадьору тему музичного рефрену. Кучеряві стрічки, що збігають з яскравих помаранчевих і червоних серпастих фрагментів, доповнюють святкову картину і нагадують про віртуозну ефектність музики. Різні форми «клубочків» відповідають різним музичним фразам твору. Вони час від часу повторюються, як повторюється і розвивається музична тема концерту.

F. Chopin's First Concerto for Piano and Orchestra in E Dur

The concert is written in three parts: Allegro maestoso, Romance: Larghetto, Rondo: Vivace

The first part is the largest, and three pictures of the cycle are devoted to it. In the paintings, the composition develops diagonally - from the lower left corner to the upper right corner (part A), from the upper left corner to the lower right (part B) and again from the lower left corner to the upper right one (part C). The melody is presented in the form of the crown of a fantastic tree with clearly visible rows of "inflorescences". Long rows (for example, in part A there are eight of them) correspond to the author's conditional division of musical piece into several musical parts. "Inflorescences" represent short musical phrases within a row. The general background of the three paintings is dark and light blue. This is the color of the transparent, solemn, graceful melody of the first part of the concert. In the first painting, the composition begins with a symbolic tree trunk with several parallel thick branches. They reflect the grand fanfare of the concert's introduction.

This element is repeated in pictures, as it is repeated in music. The tone of the "inflorescences" changes - from pale blue, pale violet and green to deep yellow and red - along with the development of the melody from soft and lyrical meditations to pathetic musical phrases filled with will and power.White graphic patterns inside the "inflorescences" symbolize the musical profile of individual musical phrases of the concert. They are from time to time repeated, reflecting the development of the melody of the concert.

The light blue, green and purple tones of the painting, which is created on the theme of the second part of the concert, correspond to the calm serene mood of Romance: Larghetto. A romantic melody reminds of the beauty of nature and its perfection. The composition of this painting is a ball - a perfect natural form. What is it - a drop of rain on a leaf of a tree, which reflects the colors of the surrounding world? Or is it the whole globe basking in the sun's rays? The musical story of the picture begins on the left side of the ball, where a green stalk like a kind of umbilical cord grows from the ball. The store ends at the bottom, where a golden thread leads to the finale. The story is divided into eight pieces - eight segments of a ball. The smooth horizontal pattern of individual elements emphasizes the calm, romantic character of the music. In several places, horizontal lines intersect vertical lines, recalling the beautiful scale passages of the second part of the concert. The profile of the horizontal graphic elements corresponds to the musical phrases of the work, its two main musical themes, the development of which ends with an emotional finale.

The final part of the concert was written by the composer using the themes of folk dance music. The atmosphere of a festivity reigns. In the painting, it is reflected in the dominance of bright green and orange tones. The lively dynamics of the shapes of the segments into which the picture is divided, as well as the energetic bends of elements resembling small "rolls" of ribbons emphasize the bright and cheerful theme of the musical refrain. Curly ribbons running down from bright orange and red crescent-shaped fragments complement the festive picture and remind of the virtuoso glamor of the music. Different forms of "small rolls" correspond to different musical phrases of the concert. They are repeated from time to time, as the musical theme of the concert is developed.

Цикл МУЗИКА
С.ПРОКОФ'ЄВ
РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА
СЮІТА №2 (ОР.64)
ЧАСТИНА І, МОНТЕККІ І
КАПУЛЕТТІ
Cycle MUSIC
S.PROKOFIEV
ROMEO AND JULIET
SUITE N2 (OP.64)
MOVEMENT I
MONTAGUES AND
CAPULETS
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 80 cm

Цикл МУЗИКА
С.ПРОКОФ'ЄВ
РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА
СЮІТА №2 (ОР.64)
ЧАСТИНА І
ДЖУЛЬЄТТА-ДІВЧИНА
CYCLE MUSIC
S.PROKOFIEV
ROMEO AND JULIET
SUITE N2 (OP.64)
MOVEMENT I
THE YOUNG JULIET
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 80 cm

ЦИКЛ МУЗИКА
С.ПРОКОФ'ЄВ
РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА
СЮІТА №2 (ОР.64)
ЧАСТИНА V
РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА
ПЕРЕД РОЗСТАВАННЯМ
CYCLE MUSIC
S.PROKOFIEV
ROMEO AND JULIET
SUITE N2 (OP.64)
MOVEMENT V
ROMEO AND JULIET
BEFORE PARTING
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 100 cm

ЦИКЛ МУЗИКА
С.ПРОКОФ'ЄВ
РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА
СЮІТА №2 (ОР.64)
ЧАСТИНА VII
РОМЕО НА МОГИЛІ
ДЖУЛЬЄТТИ
CYCLE MUSIC
S.PROKOFIEV
ROMEO AND JULIET
SUITE N2 (OP.64)
MOVEMENT VII
ROMEO AT JULIET'S
GRAVE
2020
акрил на полотні|
acrylic on canvas
100 x 100 cm

С.ПРОКОФ'ЄВ. РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА. СЮЇТА 2. ЧАСТИНА «МОНТЕККІ І КАПУЛЕТТІ»

Важкий і похмурий марш розбрату і ненависті двох сімей представлений на картині яскравим червоно-жовтим стилізованим полум'ям з вкрапленням темно-бордових ліній гніву і жорстокості. Це полум'я підігріває вікову ворожнечу. На його тлі гострі зламані лінії сплітаються в профілі лицарів, які борються на стороні двох сімей. Дві білі фігури в центрі картини, немов єдине ціле, породжене однією цілісною лінією, нагадують про зародження ніжної й трепетної любові. Вона - крихкий антипод світу ненависті та кровної ворожнечі.

S. PROKOFIEV. ROMEO AND JULIET. SUITE 2. «MONTAGUES AND CAPULETS»
A heavy and gloomy march of discord and hatred between two noble families is represented in the picture by a bright red-yellow stylized flame interspersed with burgundy-colored lines of anger and bitterness. This flame fuels age-old enmity. Against this background, dark sharp broken lines turn into profiles of the knights who fight against each other. In the center of the picture, two white figures born from a single holistic line, remind of the emerging tender and sensitive love. It is a fragile antipode to the world of hatred and blood feud.

2. С. ПРОКОФ'ЄВ. РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА. СЮЇТА 2. ЧАСТИНА «ЮНА ДЖУЛЬЄТТА»
Музична тема Джульєтти-дівчинки з сюїти Прокоф'єва на картині розгортається на синьому тлі, що змінює свій тон від блакитного до темно синього, символізуючи чистоту і мрійливість Джульєтти й концентрацію навколо неї сімейної ворожнечі, яка призведе до драматичного фіналу. У ламаних вертикальних лініях фону картини читаються профілі членів ворогуючих сімей, які загрожують любові Джульєтти. Образ Джульєтти представлений у вигляді легкої пружинки, яка то стрімко летить слідом за своїми почуттями в ритмі стакато, то ненадовго завмирає на місці, охоплена мріями. Розгортається стрімка, але коротка спіраль її життя, віщуючи драматичний фінал.

S. PROKOFIEV. ROMEO AND JULIE. SUIT 2. «THE YOUNG JULIET»
In the picture the musical theme of young Juliet from Prokofiev's suite unfolds on a blue background, which changes its shade from light to dark blue. It symbolizes both the purity and dreaminess of Juliet and the accumulation of threats to her love, which will lead to a dramatic ending. In broken vertical lines on the background, one can read profiles of the members of warring families. The image of Juliet is presented in the form of a light spring, which swiftly follows her feelings in the rhythm of staccato or briefly freezes for a while seized by her dreams. The spiral of her short life unfolds rapidly, portending a dramatic finale.

3. С. ПРОКОФ'ЄВ. СЮЇТА 2. РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА, ЧАСТИНА «ПЕРЕД РОЗСТАВАННЯМ»
В середині картини на темному тлі обнялися дві фігури. Тільки ніч оберігає любов Ромео і Джульєтти. Однак звучать перші акорди наступаючого ранку. Зростає і як би розширюється в обсязі мелодія - ростуть і розширюються блакитні й жовті кола, що символізують сонце, що сходить на блакитному небі. Фігури Ромео і Джульєтти роз'єднуються і разом з колами ранку поступово віддаляються один від одного. У кутах картини хвилеподібні фігури, немов фантастичні сліди, теж розходяться в різні боки. Їх вигини містять основну музичну тему цієї частини, а четвірки вертикально розташованих тонких труб відображають драматичний ритм розставання двох люблячих людей. Білі фігури Ромео і Джульєтти, віддаляючись одна від одної, як би розчиняються в ансамблі жовто-помаранчевих тонів наступаючого ранку, ранку їх розставання.

S. PROKOFIEV. ROMEO AND JULIE. SUIT 2. «BEFORE PARTING»
In the middle of the picture, against a dark background, there are two hugging figures. Only night protects the love of Romeo and Juliet. However, the first chords of the coming morning sound. The melody grows and seems to expand in volume. So do blue and yellow circles that symbolize the rising sun in the blue sky. The figures of Romeo and Juliet separate and gradually move away from each other as if captured by the circles of the morning. In the corners of the picture, wavy figures, like fantastic traces, also diverge in different directions. Their curves contain the main musical theme of this piece. The fours of vertically arranged thin pipes reflect the dramatic rhythm of parting of two loving people. The white figures of Romeo and Juliet, moving away from each other, seem to dissolve in the ensemble of yellow-orange tones of the coming morning, the morning of their parting.

4. СЕРГІЙ ПРОКОФ'ЄВ. СЮЇТА 2. РОМЕО І ДЖУЛЬЄТТА, ЧАСТИНА «РОМЕО БІЛЯ МОГИЛИ ДЖУЛЬЄТТИ»
Картина розділена на три горизонтальні частини. В середині картини на світлому тлі видно профіль Джульєтти, яка лежить на могильному камені. Темний фон верхньої і нижньої частини символізує траур обох сімей, що втратили дітей через кровну ворожнечу. Білі контури Ромео і Джульєтти написані однією нерозривною лінією, лінією любові, що об'єднала їх в житті і в смерті. Помаранчевий і біло-синій рядки загострених символів - це музичні рядки основної мелодії цієї частини сюїти. Їх кольори нагадують голоси музичних інструментів, що зливаючись, співають траурну пісню смерті. Вгорі і внизу картини видно смуги сірих постатей у позах скорботи і молитви. Це сім'ї Ромео і Джульєтти оплакують свої втрати. Самі фігури теж є нотами основної мелодії.

S. PROKOFIEV. SUITE 2. ROMEO AND JULIET, PART «ROMEO AT THE GRAVE OF JULIET»
The painting is divided into three horizontal sections. In the middle of the picture, against a light background, the profile of Juliet is visible. She islying on a gravestone. The dark background of the upper and lower parts of the picture symbolizes the mourning of both families, who lost their children due to blood feud. The white outlines of Romeo and Juliet are written in one unbreakable line, the line of love that united them in life and in death. The orange and white-blue lines of pointed symbols are the musical notes of the main melody of this part of the suite. Their colors resemble the voices of musical instruments, which merge, singing the mourning song of death. At the top and bottom of the painting, stripes of gray figures are frozen in poses of grief and prayer. These are families of Romeo and Juliet mourning their loss. The figures themselves also represent the score of the main melody.

Цикл МУЗИКА
М.РАВЕЛЬ, БОЛЕРО
Cycle MUSIC
M.RAVEL, BOLERO
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 100 cm

М. РАВЕЛЬ "БОЛЕРО"
Мелодія "Болеро" зображена у вигляді п'яти рівнів з п'ятьма основними гнучкими стрічками, що нагадують з'єднані між собою запалені свічки. П'ять рівнів відображають основну тему твору з чотирма варіаціями. Автор пропонує глядачеві асоціацію плинної, без пауз і інтервалів, мелодії Болеро з безперервним горінням свічок, вогонь яких коливається і стає яскравішим і сильнішим разом з ростом емоційного напруження музики. Лінія свічок нагадує собою ноти. І справді висота свічок відповідає реальним нотам Болеро, і кожна стрічка відображає головну музичну тему цього твору.

На задньому плані лінії, що нагадують нотний стан, символізують ритм музичного твору, який барабанним дробом пронизує його з початку до кінця. До розвитку основної теми приєднуються нові інструменти. Звукова гармонія твору розвивається і до фіналу стає повної і домінуючою. Відповідно, розвивається сюжет на картині (знизу-вгору): фон стає глибше, стрічка свічок стає вище, до неї додаються нові кольори, зливаючись в емоційному фортисимо фіналу.

M. RAVEL "BOLERO"
Bolero's melody is depicted in the form of five curving ribbons, reminiscent of interconnected burning candles. They reflect the main theme and four variations of Bolero. The author offers an association of the flowing, uninterrupted Bolero's melody with the continuous burning of many candles, whose flames sway and become brighter and stronger along with an increase in the emotional intensity of music. The line of candles resembles notes. The height of the candles corresponds to the real notes of Bolero, and reflects the main musical theme of this work.

In the background of the picture, there are lines that resemble a stave. They remind of the rhythm that with a drum roll permeates music from the beginning to the end. The harmony of music develops and becomes complete and dominant, while new musical instruments join the main theme. Accordingly, in the picture (down up) the background becomes deeper, candle flames becomes higher, new colors are added to the ribbon of candles, until all of them merge into the emotional fortissimo of the finale.

ЦИКЛ МУЗИКА, АРФА | CYCLE MUSIC, THE HARP, 2020
акрил на полотні | acrylic on canvas
80 x 80 cm

Цикл МУЗИКА, ВІОЛОНЧЕЛЬ | Cycle MUSIC, THE CELLO, 2020
акрил на полотні | acrylic on canvas
80 x 100 cm

Цикл МУЗИКА
А.ПЬЯЦЦОЛЛА
ОСІНЬ
В БУЕНОС АЙРЕСІ
Cycle MUSIC
A.PIAZZOLLA
AUTUMN
IN BUENOS AIRES
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 80 cm

Серія МУЗИКА
А.ПЬЯЦЦОЛЛА
ЗИМА
В БУЕНОС АЙРЕСІ
Series MUSIC
A.PIAZZOLLA
WINTER
IN BUENOS AIRES
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 80 cm

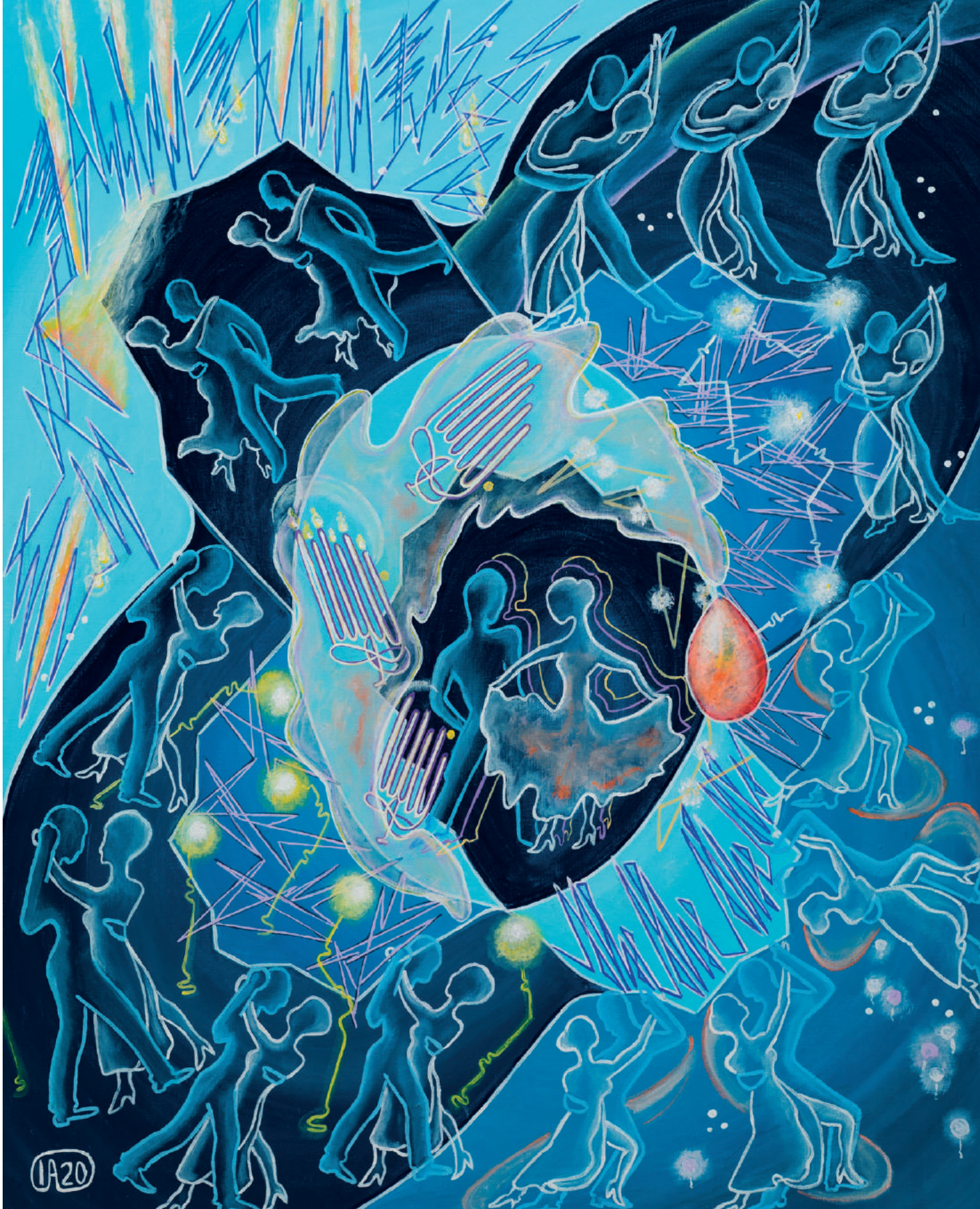

Цикл МУЗИКА
А.ПЬЯЦЦОЛЛА
ВЕСНА
В БУЕНОС АЙРЕСІ
Cycle MUSIC
A.PIAZZOLLA
SPRING
IN BUENOS AIRES
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 80 cm

Цикл МУЗИКА
А.ПЬЯЦЦОЛЛА
ЛІТО
В БУЕНОС АЙРЕСІ
Cycle MUSIC
A.PIAZZOLLA
SUMMER
IN BUENOS AIRES
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 80 cm

А.П'яццолла ПОРИ РОКУ В БУЙНЕС АЙРЕСІ
Цей музичний цикл був написаний аргентинським композитором Астором Пьяццоллой - засновником стилю танго нуово- в 70-ті роки минулого століття з використанням різних музичних традицій: класичної, джазової, афро-іспанської. На всіх чотирьох картинах, написаних за мотивами цього циклу, музична розповідь починається в лівому нижньому кутку картини і розгортається в сегментах, розташованих за годинниковою стрілкою відповідно різним музичним фрагментам твору.

Картина «Осінь в Буенос Айресі» наповнена глибокими помаранчевими та червоними осінніми тонами. Статична тільки перша частина музичної історії, в якій ритмічні звуки оркестру нагадують бекання овець в рухомому по горах стаді. Решта частини композиції дуже динамічні. Все танцює в бурхливому осінньому круговороті: хмари на прозоро-блакитному небі, ліс і його відображення в озері. У пристрасному танго під дощем листопада злилися літо (зелені чоловічі фігури) і осінь (червоні жіночі фігури). Їм вторять віолончелі, чиї хвилюючі грудні голоси соліруют в музичному творі (в скрипковій транскрипції Л.Десятнікова). Обірвані нитки символізують невизначеність і самотність наступаючої зими.

На картині «Зима в Буенос Айресі» домінує синій колір, колір холоду і самотності. Як в калейдоскопі, застигли в танго примарні пари. Це люди або примари, що вийшли в темряву богемного Буенос Айресу на свій зимовий карнавал? Гострі кути ламаних ліній відображають пронизливі і різкі музичні фрази твору. Вони пульсують в ритмі зимового танго, загострюючи відчуття холоду. Самотньому серцю (застигла тепла помаранчева крапля) незатишно. Його заспокоює музична цитата з «Зими» Вівальді, майстерно вписана в текст П'яццоли Л. Десятниковим. Запалені старовинні канделябри, скоро буде бал. Картина «Весна в Буенос Айресі» складається з трьох елементів. Нижня частина - це царство зеленого лісу, чиї бадьорі голоси і свіжий подих символізують відродження і нові надії. Щебетання птахів, стукіт дятла по деревах- все заховано під зеленими шатрами дерев. У верхній частині картини традиційний образ грози з яскравими спалахами блискавки і важкими фіолетовим гуркотом грому. Однак вони не лякають, а радують Весняна гроза швидко напоїть землю і закінчитися. Між небом і землею в чуттєвому танго злилися юнак і дівчина. Народжується пристрасть, а можливо і любов.

Картина «Літо в Буенос Айресі» розділена на сім сегментів, відповідних музичним фразам твори. Це підкреслює характерну рису танго П'яццолли - часту різку зміну мелодії від ніжної ліричності до пристрасних емоційно насичених акордів. Образи картини відображають гімн еклектики Буенос Айреса. Галасливі вулиці міста з ранку до вечора заповнені величезною кількістю машин, чиї різкі пронизливі звуки вплітаються в нитку музичного твору кілька разів. Їм служить контрастом ліричний шепіт хвиль на океанському узбережжі. Їх блакитні крила вриваються в міську метушню. Спокусливо прогнувся міст жінки. Зі скреготом розкрив на сонці свої пелюстки гігантський механічний квітка. Впевнено випрямив спину Palacio Barolo - перший хмарочос в Аргентині і всій Латинській Америці. Посеред нескінченних потоків машин застиг Обеліск –символічний центр міста. І все це об'єднує пристрасне і ліричне танго - символ любові.

A.Piazzolla SEASONS IN BUYNES AIRES
This musical cycle was written by the Argentinean composer Astor Piazzolla, the founder of the tango nuovo style, in the 70s of the last century, using various musical traditions: classical, jazz, Afro-Spanish. In all four paintings based on this cycle, the musical story begins in the lower left corner of the painting and unfolds in clockwise segments corresponding to the various musical fragments of the piece.

The painting "Autumn in Buenos Aires" is filled with deep orange-red autumn tones. Only the first part of the musical story is relatively static, in which the rhythmic sounds of the orchestra resemble the bleating of sheep in a herd moving over the mountains. The rest of the composition is very dynamic. Everything dances in a stormy autumn cycle: clouds in the transparent blue sky, the forest and its reflection in the lake. Summer (green male figures) and autumn (red female figures) merged in a passionate tango in the rain of falling leaves. They are echoed by cellos, whose exciting chest voices are soloed in music (in string transcription by L. Desyatnikov). The broken threads symbolize the uncertainty and loneliness of the coming winter.

The painting "Winter in Buenos Aires" is dominated by blue, the color of cold and loneliness. As in a kaleidoscope, phantom couples froze in tango. Are they people or ghosts who went out into the darkness of bohemian Buenos Aires for their winter carnival? The sharp corners of the broken lines reflect the piercing and harsh musical phrases of the piece. They pulsate in the rhythm of a winter tango, sharpening the feeling of cold. A lonely heart (a frozen warm orange drop) is not comfortable. It is reassured by a musical quote from Vivaldi's Winter, masterfully written into the text of Piazzola by L. Desyatnikov. Old candelabra are lit, the ball will start soon.

The picture "Spring in Buenos Aires" consists of three elements. The lower part is the kingdom of the green forest, whose cheerful voices and fresh breath symbolize rebirth and new hopes. The chirping of birds, the sound of a woodpecker on the trees- everything is hidden under the green tents of the trees. In the upper part of the painting, there is a traditional image of a thunderstorm with bright flashes of lightning and heavy purple thunderclaps. However, they do not frighten, but delight. A spring thunderstorm will quickly water the earth and stop. Between heaven and earth, a young man and a girl merged in a sensual tango. Passion is born, and possibly love.

The painting "Summer in Buenos Aires" is divided into seven segments corresponding to the musical phrases of the work. This emphasizes the characteristic of Piazzolla tango -frequent abrupt change of melody from gentle lyricism to passionate emotionally rich chords. The images of the painting reflect the hymn to the eclecticism of Buenos Aires.The noisy streets of the city from the morning to the evening are filled with a huge number of cars, whose sharp, piercing sounds are woven into the thread of a musical piece several times. They are in contrast to the lyrical whisper of waves on the ocean coast. Their blue wings burst into the bustle of the city. The bridge of a woman is caved seductively. With a gnash, a giant mechanical flower opens its petals in the sun. Confidently straightens its back Palacio Barolo - the first skyscraper in Argentina and Latin America. In the midst of endless streams of cars, the Obelisk, the symbolic center of the city, is frozen. And all this is united by passionate and lyrical tango as a symbol of love.

Цикл МУЗИКА
П.ЧАЙКОВСЬКИЙ
ПОРИ РОКУ
ЖОВТЕНЬ:
ОСІННЯ ПІСНЯ
CYCLE MUSIC
P. TCHAIKOVSKY
THE SEASONS
OCTOBER:
AUTUMN SONG
2020
акрил на полотні
acrylic on canvas
100 x 80 cm

ІРИНА АКІМОВА

Народилася в Харкові, Україна
Закінчила Харківський державний університет ім. Каразіна, Кандидат економічних наук, доцент. доктор
Член Національної спілки художників України
Живе і працює в Києві
Директор Аналітичного та культурного центру NOSEP (Нова соціально-економічна політика - українська громадська організація) та лідер Української асоціації жіночих досліджень у мистецтві (UAFRA), громадської організації, яку вона заснувала у 2017 році. UAFRA підтримує жінок у мистецтві та виступає за гендерну рівність у мистецтві. Активна як організатор та куратор мистецьких виставок жінок-художниць в Україні та за кордоном. Її твори знаходяться в приватних колекціях України, Німеччини, Австрії та Китаю.

ВИСТАВКИ
SOLO
2016 Я МАЛЮЮ НЕБО, Галерея NUART, Київ, Україна (www.nuart.com.ua)
2017 НЕВИГАДАНІ НАРИСИ, Музей книги та друкарства, Київ, Україна
2018 ВІДДЗЕРКАЛЕННЯ, Музейно-виставковий центр "Музей історії міста Києва", Київ, Україна
2019 ЗА ВІКНАМИ, Арт-центр МБФ «Єврейський Хесед« Бней Азріель », Київ, Україна
2019 ПРОСТО ЛІТО! Музей історії Києва, Київ, Україна
2020 МУЗИКА Музей історії Києва, Київ, Україна

ГРУПОВІ
2017 К-КВАДРАТ: КОНСТРУКТИВНИЙ КОМПРОМІС, Музей книги та друкарства, Київ, Україна, куратор
2018 ТОБІ, МАДОННО..., Національний музей «Київська картинна галерея», Київ, Україна
2018 Фестиваль сучасного українського жіночого мистецтва, Інститут проблем сучасного мистецтва, Київ, Україна - Диплом
2018 8-ма Міжнародна виставка традиційних образотворчих мистецтв, Музей художніх колекцій, Шанхай, Китай
2018 МИСТЕЦТВО КОМПРОМІСУ, II виставка Фестивалю сучасного українського жіночого мистецтва, Галерея XXI, Вінниця, Україна, куратор
2018 Міжнародна виставка сучасного жіночого мистецтва NUMERI ESSE, МВЦ "Музей історії міста Києва", Київ, Україна, куратор
2018 ПОДИХ ВОГНЮ, виставка сучасного українського жіночого керамічного мистецтва, спецпроєкт "Аніма", TsheGlinaArt, Київ, Україна
2018 Всеукраїнська виставка до Дня художника, Галерея Київського будинку художників Національної спілки художників України
2018 Всеукраїнська різдвяна виставка, Центральний будинок художника Національної спілки художників України
2018 ВІДЧУТТЯ СВОБОДИ, виставка, присвячена Міжнародному дню Білої стрічки, Парламент України, Київ, Україна
2018 ВІДЧУТТЯ СВОБОДИ, Центр сучасних мистецтв, Маріуполь, Україна
2019 ВІКНА, Виставка сучасного жіночого мистецтва, Музей історії Києва, Київ, Україна, Куратор
2019 Nuova Primavera, Ukrainian Art Fest, Palazzo Velli Expo, Рим, Італія
2019 VIII Українське мистецьке трієнале, Центральний будинок художника Національної спілки художників України
2019 ПОРЯДОК ДЕННИЙ, II Український жіночий мистецький фестиваль, Інститут проблем сучасного мистецтва, Київ, Україна
2019 Всеукраїнська виставка до 175-річчя Іллі Рєпіна, Будинок художника, Харків, Україна
2019 СУЧАСНИКИ ТА СВІТ, Єврейський культурний центр «Beit Grand», Одеса, Україна
2019 Всеукраїнська виставка до Дня Незалежності України, Центральний будинок художника, Київ, Україна
2019 ЖІНКИ В МИСТЕЦТВІ, німецько-українська виставка сучасного мистецтва, КЦ Villa Mohr, Мюнхен, Німеччина, спів куратор
2019 СУЧАСНЕ УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО: ЖІНОЧИЙ ПОГЛЯД, Музей української культури у Свиднику (член Словацького національного музею), Свидник, Словаччина
2019 Трієнале абстрактного мистецтва ART АКТ, Культурний центр «Вернісаж», м. Чернівці, Україна
2019 Трієнале абстрактного мистецтва ART АКТ, Культурний центр «Вернісаж», м. Чернівці, Україна
2019 Виставка сучасного українського мистецтва МОЖНА - НЕ МОЖНА, Музей історії міста Києва », Україна, куратор
2019 ГРЕЦЬКА КОЛИСКА, Виставка сучасного українського мистецтва, Афіни, Посольство України в Греції, Ламія, Греція
2020 ПОГЛЯД КРІЗЬ ЛАШТУНКИ, виставка сучасного жіночого мистецтва, Київський історичний музей, Київ, Україна
2020 III Фестиваль українського сучасного жіночого мистецтва САНСАРА, Інститут проблем сучасного мистецтва, Київ, Україна, куратор
Міжнародні аукціони
Грудень 2018 року, аукціон Філіпса в Лондоні, диптих "Тиха алея в парку"
Липень 2020, аукціон Філіпса (Нове мистецтво) у Лондоні, “Дощ очищення”

IRYNA AKIMOVA

Iryna Akimova was born in Kharkiv, Ukraine
She graduated from Kharkiv State University. Has PhD in Economics, Dozent in Economics.
Lives and works in Kyiv
She is the Director of Analytical and Cultural Center NOSEP (New Socio-Economic Policy-Ukrainian NGO) and the leader of the Ukrainian Association of Feminine Research in the Arts (UAFRA), a public organization that she founded in 2017. UAFRA supports women in the arts and advocates gender equality in the arts.
She is the member of Ukrainian National Association of the Artists. Iryna works in painting and installations. She is active as an organizer and art curator of the exhibitions of women artists in Ukraine and abroad. Her artworks are in private collections in Ukraine, Germany, Austria and China.

EXHIBITIONS
SOLO
2016 I AM PAINTING THE SKY, Gallery NUART, Kyiv, Ukraine (www.nuart.com.ua)
2017 NONFICTION STORIES, Museum of Books and Printing, Kyiv, Ukraine
2018 REFLECTION, Museum and Exhibition Center "Museum of the History of the City of Kyiv", Kyiv, Ukraine
2019 OUTSIDE THE WINDOWS, Art-hub of ICF "Jewish Hesed "Bnei Azriel", Kyiv
2019 JUST SUMMER!, Museum of History of Kyiv, Kyiv, Ukraine
2020 MUSIC, Museum of History of Kyiv, Kyiv, Ukraine

GROUP
2017 C-SQUARED: CONSTRUCTIVE COMPROMISE, Museum of Books and Printing, Kyiv, Ukraine, Curator
2018 TO YOU, MADONNA, National Museum "Kyiv Art Gallery", Kyiv, Ukraine
2018 Artfest of Ukrainian Contemporary Women's Art, Institute for Contemporary Art, Kyiv, Ukraine – Diploma
2018 8th International Exhibition of Traditional Fine Arts, Museum of Art Collections, Shanghai, China
2018 ART OF COMPROMISE, II exhibition of Ukrainian contemporary women's art Fest, Gallery XXI, Vinnytsia, Ukraine, Curator
2018 International exhibition of contemporary women's art NUMERI ESSE, Museum of the History of Kyiv City, Kyiv, Ukraine, Curator
2018 BREATH OF FIRE, Contemporary Ukrainian Women's Ceramic Art, special project ANIMA, TsheGlinaArt Gallery, Kyiv, Ukraine
2018 All-Ukrainian Exhibition For the Artist's Day, Kiev, Gallery of the Kyiv House of Artists of the National Union of Artists of Ukraine
2018 All-Ukrainian Christmas Exhibition, Central House of Artists of the National Union of Artists of Ukraine, Kyiv, Ukraine
2018 FEELING OF FREEDOM, Exhibition dedicated to the International Day of the White Ribbon, Ukrainian Parliament, Kyiv, Ukraine
2018 FEELING OF FREEDOM, Center for Contemporary Arts, Mariupol, Ukraine
2019 WINDOWS, Exhibition of contemporary women's art, Museum of History of Kiev, Kyiv, Ukraine, Curator
2019 NUOVA PRIMAVERA, Ukrainian Art Fest, Palazzo Velli Expo, Rome, Italy
2019 VIII Ukrainian Art Triennial, Central House of Artists of the National Union of Artists of Ukraine, Kyiv, Ukraine
2019 AGENDA, 2nd Ukrainian Women's Art Fest, Institute for Contemporary Art, Kyiv, Ukraine
2019 All-Ukrainian exhibition to the 175 anniversary of Ilya Repin, House of Artists, Kharkiv, Ukraine.
2019 CONTEMPORARIES AND THE WORLD, Jewish Cultural Centre"Beit Grand", Odessa, Ukraine
2019 All-Ukrainian exhibition on the Independence Day of Ukraine, Central House of Artists, Kyiv, Ukraine
2019 WOMEN IN THE ARTS, German-Ukrainian exhibition of contemporary art, Villa Mohr cultural center, Munich, Germany, Co-curator
2019 CONTEMPORARY UKRAINIAN ART: WOMEN'S VIEW, Museum of Ukrainian culture in Svidnik (affiliation of the Slovak National Museum), Svidnik, Slovakia
2019 Triennial of abstract art, ART AKT, Cultural center "Vernissage", Chernivtsi, Ukraine
2019 Exhibition of contemporary Ukrainian art POSSIBLE - NOT POSSIBLE, Museum of the History of Kyiv City, Kyiv, Ukraine, Curator
2019 GREEK ACCENT, Contemporary Ukrainian Art, Athens, Ukrainian Embassy in Greece/Purple Gallery, Lamia, Greece
2020 VIEW THROUGH THE CURTAINS, exhibition of contemporary women's art, Museum of the History of Kyiv City, Kyiv, Ukraine
2020 III Ukrainian contemporary women's art fest SANSARA, Kyiv, Modern Art Research Institute
International auctions
December 2018, Phillips auction in London, diptych "Quiet alley in the park"
July 2020, Phillips auction (New Art) in London , "The purifying rain"